Hrvatska odvjetnička komora

Croatian Bar Association

Zagreb, 21. prosinca 2022.
Broj: 15882-2022-2
MT

Na temelju članka 49. stavaka 1., 3. i 4. Statuta Hrvatske odvjetničke komore ("Narodne novine" broj 115/13, 64/18, 67/19, 81/22 i 137/22 – Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske)) te članka 25. stavka 2. točke 3. Statuta Hrvatske odvjetničke komore, Predsjednik Hrvatske odvjetničke komore, dana 5. prosinca 2022., donosi

R J E Š E NJ E

1. ***MIRJANA TOPALUŠIĆ, odvjetnica u Zagrebu, OIB 29985462111, briše se danom 31. prosinca 2022.,*** *iz Imenika odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore, radi odlaska u mirovinu.*

2. *Preuzimateljem ureda imenuje se* ***JURICA KOZINA, odvjetnik u Zagrebu,*** *koji se poziva da se povjerene dužnosti primi i po Zakonu postupa.*

3. *Preuzimatelju* ***JURICI KOZINI, odvjetniku u Zagrebu,*** *se nalaže da u roku od 60 dana od dana brisanja* ***MIRJANE TOPALUŠIĆ, odvjetnice u Zagrebu,*** *iz Imenika odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore, Izvršnom odboru Hrvatske odvjetničke komore podnese pisano izvješće o izvršenju dužnosti.*

4. *Odvjetnica* ***MIRJANA TOPALUŠIĆ*** *je dužna danom brisanja iz Imenika odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore vratiti Hrvatskoj odvjetničkoj komori odvjetničku iskaznicu.*

5. *Žalba protiv ovog rješenja nema odgodni učinak.*

O b r a z l o ž e nj e

Mirjana Topalušić, odvjetnica u Zagrebu, podnijela je dana 2. prosinca 2022. zahtjev za brisanje iz Imenika odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore, te zatražila brisanje iz Imenika odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore danom 31. prosinca 2022., radi odlaska u mirovinu.

U zahtjevu predlaže da se preuzimateljem njezinog odvjetničkog ureda imenuje Jurica Kozina, odvjetnik u Zagrebu.

Zahtjev za brisanje sadrži i pisanu suglasnost predloženog preuzimatelja.

Kaptolska cesta 53-II • 10000 Zagreb • tel: +385 (0)1 61-65-200 • fax: (01) 61-70-838
e-mail: hok-cba@hok-cba.hr • www.hok-cba.hr

Radi izloženog riješeno je kao u točkama 1., 2., 3. i 4. izreke.

Temeljem odredbe članka 112. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09 i 110/21), a radi zaštite javnog interesa odnosno otklanjanja štete koja se ne bi mogla otkloniti, riješeno je kao u točki 5. izreke ovog rješenja.

PREDSJEDNIK
Robert Travaš, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica:
Martina Torta

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ovog rješenja može se u roku od 8 dana od dana primitka rješenja, izjaviti žalba Upravnom odboru Hrvatske odvjetničke komore. Žalba se podnosi u 2 primjerka.

O tome obavijest:
1. *Mirjana Topalušić, odvj. u Zagrebu, Trsatska 2*
2. *Jurica Kozina, odvj. u Zagrebu, Trsatska 2*
3. *Računovodstvo – ovdje*
4. *Evidencija – ovdje*

Na znanje:
1. *Ministarstvo pravosuđa i uprave Republike Hrvatske*
2. *Vrhovni sud Republike Hrvatske*
3. *Svim županijskim sudovima*
4. *Svim općinskim sudovima*
5. *Svim trgovačkim sudovima*
6. *Svim prekršajnim sudovima*
7. *Svim upravnim sudovima*
8. *Odvjetnički zbor Zagreb*

ODVJETNIK
JURICA KOZINA
Zagreb, II Zagorska 2D
odvjetnik.kozina@gmail.com
Tel/fax: 01/3645-255, Mob: 098/9079-890

STEČAJNI UPRAVITELJ
mr. Jelena Tkalec
Stečajne mase iza TEHNOMEHANIKA d.d. – u stečaju

Predmet: specifikacija troškova zastupanja u predmetu
N. Znaor c/a Stečajna masa iza Tehnomehanika d.d. – u stečaju

Poštovana kolegice,

u međuvremenu od dostavljanja zadnje specifikacije troškova do danas, došlo je do zaključenja glavne rasprave u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1547/2026 (ranije: P-1274/2018) između tužitelja Nediljka Znaor i tuženika Stečajne mase iza TEHNOMEHANIKA d.d.-u stečaju.

U predmetnom postupku su nastali dodatni troškovi zastupanja koje ću dopuniti te ih dodati u prethodnu specifikaciju.

Nakon zaključenja stečajnog postupka iza Tehnomehanika d.d. u stečaju i osnivanja stečajne mase, a do zaključenja glavne rasprave 12. listopada 2026. god., nastali su slijedeći troškovi zastupanja:

- ročište 12.4.2012.g. ----------10.000 b
- ročište 24.5.2012.g. ----------10.000 b
- ročište 11.7.2012.g.----------50 b
- ročište 12.12.2012.g.----------10.000 b
- žalba 3.6.2013.g.----------8.966 b
- odgovor na reviziju 10.12.2015.g.----------10.000 b
- podnesak 19.12.2018.g.----------10.000 b
- podnesak 2.3.2020.g.----------10.000 b
- ročište 3.3.2020.g.----------10.000 b
- ročište 21.10.2021.g.----------10.000 b
- odgovor na prijedlog za ponavljanje postupka 7.7.2021.g.---10.000 b
- odgovor na prijedlog za ponavljanje postupka 12.5.2023.g.--10.000 b
- ročište 12.7.2023.g.----------10.000 b
- žalba 30.4.2026.g.----------10.000 b
- ročište 14.9.2026.g.----------10.000 b
- podnesak 29.9.2026. g----------10.000 b
- ročište 12.10.2026.g.----------10.000 b

Ukupni troškovi zastupanja su 159.016 bodova, odnosno 318.032,00 eur (bez PDV-a)

Prema Ugovoru o pružanju pravnih usluga od 1. ožujka 2000. god., odvjetniku se zaračunava 40 % vrijednost radnji propisanih OT što iznosi 127.212,80 eur.

Kako je podmiren dio troškova u iznosu od 55.172,80 EUR, ulazim u sustav PDV-a tako da na preostali dio moram zaračunati PDV.

Preostalo je 72.040,00 EUR uvećano za PDV 25% (18.010,00 EUR) što ukupno iznosi 90.050,00 EUR.

Uzimajući u obzir cjelokupni postupak i poduzete radnje, a osobito VPS istoga, očekivano je da će se na odluke suda ulagati pravni lijekovi, neovisno o uspjehu, što podrazumijeva pisanje žalbe, prijedloga za dopuštenje revizije, a na kraju i samu reviziju, odnosno odgovore na iste pr. lijekove.

S te osnove bi trebalo rezervirati iznos od 42.500,00 EUR (već umanjeno za 40%).
- žalba 12.500 bodova
- prijedlog za dopuštenje revizije 15.000 bodova
-revizija 15.000 bodova
Ovo je ukupno 42.500 bodova, odnosno 85.000,00 EUR uvećano za PDV (21.250,00 EUR), što ukupno iznosi 106.250,00 EUR (odnosno s umanjenjem 42.500,00 EUR).

Pristojba na presudu je 1.500,00 EUR.

Pristojbe na žalbu, prijedlog za dopuštenje revizije i reviziju su po 3.000,00 EUR (odnosno 1.500,00 EUR ukoliko se plati unaprijed), a za odgovore na te pr. lijekove po 750,00 EUR (odnosno 375,00 EUR unaprijed).

S te osnove bi trebalo rezervirati još 10.500,00 EUR (ovo zato što ne znam da li će biti plaćena u roku ili ne, pa da smo sigurni).
- pristojba na žalbu 3.000,00 EUR
- pristojba na prijedlog za dopuštenje revizije 3.000,00 EUR
- pristojba na reviziju 3.000,00 EUR

S kolegijalnim poštovanjem,

U Zagrebu, dana 16. listopada 2026. god. Odvjetnik Jurica Kozina

Jurica Kozina
Digitally signed by Jurica Kozina
Date: 2026.10.22 15:20:31 +02'00'

ODVJETNIK JURICA KOZINA
OIB: 71301989925
II ZAGORSKA 2D
10000 ZAGREB

Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA d.d. - u stečaju
OIB: 35916491579
Trakošćanska ulica 9A
42000 Varaždin

Operater ODVJETNIK JURICA KOZINA

Račun br. 48-1-1

zrađen 16.10.2026. 16:17

NAZIV	KOL.	PDV(%)	JED. CIJENA	IZNOS
Odvjetnička usluga	1		55.172,80	55.172,80
			Ukupno	55.172,80
			Ukupno EUR	**55.172,80**

Način plaćanja Transakcijski
Datum dospijeća 23.10.2026.
Datum isporuke 16.10.2026.

Izdavatelj računa nije u sustavu PDV-a

Platite račun skeniranjem bar koda putem m-banking aplikacije.

IBAN: HR3823600001102547955
Model: HR01
Poziv na broj: 261016950-82768-14

PLAĆENO

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

66 P-142/12

ZAPISNIK
od 12. travnja 2012.
O održanoj glavnoj raspravi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu

NAZOČNI OD SUDA:
MISLAV KOLAKUŠIĆ
(sudac)

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: NEDILJKO ZNAOR, Zagreb

Romana Krsnik

(zapisničar)

TUŽENIK: stečajna masa TEHNOMEHANIKA d.d., Zagreb

Radi: 22.381.128,80 kn

Sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

ZA TUŽITELJA: Nedeljko Znaor uz pun. odvj. Đuro Maurman
ZA TUŽENIKA: odvj. Mirjana Topalušić

Radi promjene raspravnog suca glavna rasprava počinje iznova.
Podnesak tužitelja od 27. veljače 2012. uručuje se pun. tuženika.

Vrši se uvid u spis predmeta te se čita spis predmeta list 1-540.
Stranke predlažu da se ne provode dokazi koji su već provedeni i nalaze se u j spisu predmeta.
Sud donosi

Rješenje

Neće se ponovno saslušavati saslušani svjedoci, već će se pročitati zapisnik o izvođenju dokaza. Čita se zapisnik s ročišta za glavnu raspravu o izvođenju dokaza svjedocima Renata Kukec, Stjepan Čičmak te vještacima Ivo Begović (list spisa 269-277) i Ljerka Žišković (list spisa 378-380).

Tužitelj izlaže kao i u tužbi i ostaje kod tužbenog zahtjeva, te u spis predmeta i direktno pun. tuženika predaje izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije državnog ureda za reviziju Područni ured Krapina od lipnja 2002. u kojem je navedeno da je na dan 28. veljače 2000. među najznačajnijim vjerovnicima navedeni tužitelj s tražbinom u iznosu od 9.357.033,73 kn, bilancu tuženika na dan 28. veljače 2000. te zaključni list za razdoblje od 01. siječnja 1999. do 31. prosinca 1999., str. 12. iz kojeg na kontu 213043 (navedeno je obveze s osnova zajmova-kratkoročnih) proizlazi da dužnik ima zavedeno dugovanje prema tužitelju u iznosu od 9.357.033,73 kn. nadalje predaje u spis i direktno pun. tuženika zabilježbu sastavljeno dana 21. veljače 1992. u tvrtci tuženika kojom financijska direktorica Rebnata Kukec temeljem postojećih zabilježbi utvrđuje da je Nediljko Znaor tijekom 1992. angažirao 610.000 DEM vlastitih sredstava a u svrhu financiranja nabave materijala za namjensku proizvodnju koji se redovnim putem nije mogao platiti, Ugovor o pozajmici od 21. prosinca 1992. u kojem je kao zajmoprimatelj tuženik zastupan po financijskoj dir. Renati Kukec ugovorio zajam od tužitelja u iznosu od 610.000,00 DEM, zabilješku od 10. prosinca 1993. u kojoj tadašnja finan. dir. Renata Kukec utvrđuje da je pregledom raspoložive dokumentacije a koje nisu evidentirane u

posebnoj dokumentaciji tuženika utvrđeno da je tužitelj kroz plaćanje materijala za namjensku proizvodnju tijekom 1993. unio u tvrtku tuženika 1.150.000,00 DEM vlastitih sredstava, Ugovor o pozajmici od 10. prosinca 1993. zaključen između tužitelja i tuženika gdje je na strani tuženika nastupala bivša dir. Renata Kukec ugovoreno da tužitelj kao zajmodavac posuđuje zajmoprimatelju – tuženiku posuđuje iznos od 1.150.000,00 DEM, dopis tvrtke Tehnomehanika Frassinox potpisanog po izvršnom dir. Branko Roksandić od 22. studenog 2004. upućeno OD Budin i Penić iz kojeg proizlazi da s obzirom na upit za dostavu dokumentacije izvješćuje da dokumentacije ima vrlo malo te da je veći dio dokumentacije tijekom steč. postupka zbog neadekvatnog smještaja uništen radi vlage, da je jedan dio uzeo steč. upravitelj, a ostalo je završilo u staro papiru ili zapaljeno ili je na drugi način nestalo. Nadalje izvješćuje da je tijekom pospremanja prostorija tvrtke pronađeno dvije nišanske sprave za minobacač u originalnom tvorničkom pakiranju ali bez popratne dokumentacije, te da su se na skladištu tvrtke nalazile određene količine cijevi za minobacače, od kojih je veća količina rasprodana tijekom stečajnog postupka, zapisnik o redovnom pregledu pismohrane izvršenje 9. travnja 2002., izjavu Ivana Beheka ovjerenu kod javnog bilježnika od 22. kolovoza 2001. u kojoj izjavljuje da je tijekom 1992 u 1993. za tvrtku tuženika kombijem prevozio cijevi za minobacače, prijevoz je vršio uvijek po uputi voditelja namjenske proizvodnje gosp. Josipa Ugara, što je u prosjeku bilo jednom tjedno a vožnje su obavljane navečer ili noću, procjenjuje da je kroz navedeno razdoblje prevezao ukupno 800-1000 minobacačkih cijevi.

Utvrđuje se da je na naprijed navedenoj izjavi nadopisana kemijskom olovkom 1991., te uvidom u izvornik iste vidljivo da je kemijska olovka različita od olovke kojom je izvršen popis.

Nadalje pun. tužitelja u spis predmeta predaje izjavu Tihomira Buljana iz Čitluka od 13. listopada 2005. ovjerenu kod Općine Čitluk Općinska služba za društvene djelatnosti i upravu iz koje proizlazi da je kao zapovjednik minobacača u HVO Čitkluk 1992. i 1993. zaprimao minobacače 82,14 mm proizvedene u tvrtci tuženika, te da je u dva navrata zaprimio 11 kom. navedenih minobacača, te da su minobacači isporučeni bez ikakve naknade, izjavu Zvonka Srebačića iz Selnice 91, ovjerene po javnom bilježniku iz koje proizlazi da je kao radnik tuženika prije nekoliko godina kupio 13 kom. cijevi koje se bile namijenjene za proizvodnju minobacača ali su bile neispravne pa su se prodavale kao otpadno željezo.

Pun. tužitelja ukazuje na nalaz finan. vještaka od 10. veljače 2005. i podnesak tužitelja od 01. ožujka 2005. te očitovanje vještaka od 05. travnja 2005. (list spisa 375-376) iz kojeg proizlazi da dozvoljava mogućnost nabavke cijevi na crnom tržištu, te ispravlja navod da je točna primjedba da je rukovodilac namjenske proizvodnje uputio dopis tužitelju da predmetne cijevi ne odgovaraju na kvaliteti (str. 2 točka 4.), a što je suprotno izraženom mišljenu koje je predala u spis predmeta.

Na poseban upit suda pun. tuženika da li osporava činjenicu da je tvrtka tuženika proizvodila minobacače, ista odgovara da ta činjenica nije sporna te da je tvrtka tuženika proizvodila minobacače.

Na poseban upit suda pun. tuženika da li osporava činjenicu da je tvrtka tuženika na crnom tržištu nabavljala cijevi minobacača, ista odgovara da u cijelosti osporava činjenicu nabavke cijevi minobacača na crnom tržištu jer ne postoji nikakva dokumentacija koja bi upućivala u takvu nabavku, te posebno navodi da u dokumentaciji tuženika postoji sva dokumentacija o nabavci cijevi legalnim putem od dobavljača Tabak comerce obrada i Edal comerce, te da je proizvodnja minobacača trajala od 1991 do rujna 1992. te da je naknadno u stečaju izvršena rekonstrukcija cjelokupne ratne proizvodnje te da je ista u potpunosti dokumentirana. U posebnom ormaru pronađena je dokumentacija koja je bila odvojena od ostale financijske dokumentacije, ali je knjižena u knjigovodstvu tijekom svog nastanka, a odnosi se na

nabavu cijevi, plaćanje dobavljačima, isporuke i plaćanje od strane naručitelja, te je sva navedena dokumentacija dostavljena vještacima radi izrade njihovog nalaza i mišljenja.

Pun. tuženika u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, ostaje kod odgovara na tužbu i svih podnesaka predanih u spis predmeta te posebno napominje da je VTS u svojoj odluci ukazao da je potrebno utvrditi osnovu tužiteljeve tražbine – financiranje ratne proizvodnje, a da je tužitelj u podnesku od 27. rujna 2004. koji su predočeni na ročištu od 17. rujna 2004., dostavio 24 ugovora o pozajmici koje se odnose na razdoblje od 30. lipnja 1995., 1996., 1997 i 1999., odnosno isti se ne odnose na financiranje ratne proizvodnje odnosno proizvodnje tijekom 1991 i 1992.

Pun. tuženika u odnosu na izvješće revizije i pretvorbe tuženika gdje je navedeno potraživanje tužitelja u iznosu od 9.357.033,73 kn izjavljuje da se u podnesku od 17. svibnja 2004. precizno očitovao da je saldo nastao tijekom knjiženjem 1997. 1998. 1999., s osnova knjižena plaća zaposlenicima koje su bile isplaćivane u gotovom novcu na blagajni poduzeća, tužitelj je taj novac podizao u povezanim poduzećima Tehnoauto i Tehno Bistrica nad kojima je zaključen stečajni postupak, a radi se o novcu kojega su kupci tuženika plaćali na žiro račun tih poduzeća po osnovi asignacija i cesija i tu gotovinu je tužitelj koristio za potrebe Tehnomehanike, a isti navodi se odnose i na bilancu tuženika na dan 28. veljače 2000.

U pogledu zabilješci kojima Renata Kukec utvrđuje da je tužitelj angažirao vlastita sredstva, pun. tuženika navodi da ne postoje dokumentacije na temelju koje su te zabilješke sastavljene niti su u samim zabilješkama navedene. niti postoje knjiženje u knjigovodstvenoj dokumentaciji da su knjižene. Nadalje upućuje da ne postoji nikakav trag novca, dokazi o uplatama i eventualnim povratima sredstava, iako sam tužitelj u svojoj prijavi potraživanja tvrdi da je najveći dio sredstava koje je pozajmio – angažirao u tvrtci tuženika, tuženik vratio tužitelju.

U pogledu dopisa Tehnomehanik Frassinox pun. tuženika navod da se radi o tvrtci koja je u stečaju kupila nekretnine i pokretnine tuženika te nije pravni slijednik tuženika.

Tužitelj tu činjenicu čini nespornom.

Pun tužitelja predlaže saslušati svjedoka Ivana Đereka, Nova Ves 73, Zagreb, te dopunsko saslušanje tužitelja na okolnosti koje je pun.tuženika naveo na današnjem ročištu.

Stranke smatraju da nije potrebno ponovo provoditi dokaze.

Sud donosi

R j e š e n j e

Određuje se izvođenje dokaza saslušanje svjedoka Ivan Đerek, Nova Ves 73, Zagreb te će se provesti saslušanje tužitelja.

Današnje ročište se odgađa a slijedeće određuje se za dan 24. svibnja 2012. u 13,30 sati što prisutni primaju na znanje i neće se posebno pozivati, a pisanim putem će se pozvati svjedok.

Nakon pročitanog zapisnika stranke ne stavljaju prigovor na sadržaj zapisnika.

Dovršeno 11,20 sati

Zapisničar Sudac Stranke

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

66 P-142/12

ZAPISNIK
od 24. svibnja 2012.
O održanoj glavnoj raspravi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu

NAZOČNI OD SUDA:
MISLAV KOLAKUŠIĆ
(sudac)

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: NEDILJKO ZNAOR, Zagreb

Romana Krsnik
(zapisničar)

TUŽENIK: stečajna masa TEHNOMEHANIKA d.d., Zagreb

Radi: 22.381.128,80 kn

Sudac otvara glavnu raspravu u 13,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

ZA TUŽITELJA: Nedeljko Znaor uz pun. odvj. Đuro Maurman
ZA TUŽENIKA: odvj. Mirjana Topalušić

Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu.

Svjedoku Ivanu Đereku nije izvršena dostava poziva na ovo ročište iako je sud to pokušao učiniti u dva navrata.

Tužitelj smatra da je potrebno saslušati svjedoka Ivana Đereka jer je on bio zamjenik glavnog direktora INE u vrijeme 1991. i 1992., odnosno u vrijeme kada je INA kupovala minobacače i platila je predmetne minobacače tuženiku, ali tuženik u to vrijeme nije mogao izdavati račune INI niti drugim tvrtkama koje su kupovale minobacače već su vršena fakturiranja druge robe iz razloga da bi se u tajnosti držala proizvodnja minobacača i prodaja drugim pravnim osobama, osim Zboru narodne garde MUP-u, kojima su predmetni minobacači uredno fakturirani i provedeni kroz knjige.
Na poseban upit suda tužitelju što predstavlja osnov njegove tražbine u ovom predmetu je li li to ulaganje osobnih sredstava u financiranje ratne proizvodnje 1991. i 1992. ili su to zajmovi tuženiku tijekom razdoblja od 30. lipnja 1995. do 1999., tužitelj odgovara da je osnov njegovog potraživanja unos vlastitih sredstava u tvrtku tuženika u razdoblju od kraja 1991. do 1993.
Na poseban upit suda tužitelju da li posjeduje dokumentaciju kojom potvrđuje taj navod osim u spisu predmeta navedenih zabilježbi koje je sastavila Renata Kukec financijska direktorica, posebno napominje da nema dokumentacije koja nije priložena spisu predmeta, te na uvid sudu daje ugovore o pozajmice koji se već nalaze u spisu predmeta, zaključene 10. prosinca 1993. i 21. prosinca 1992 temeljem kojih tužitelj kao zajmodavatelj ugovara posudbu tuženiku iznosa od 610.000,00 i 1.150.000,00 njemačkih maraka.

Na poseban upit suda na koji način je izvršena posudba da li je tužitelj uplatio gotov novac na račun tuženika , tužitelj odgovara da nije bilo uplate gotovog novca već je pozajmica izvršena putem isporuke cijevi za minobacače za koje je u predmetno vrijeme bio embargo na uvoz, a koje je tužitelj isporučio putem drugih tvrtki.

Na poseban upit suda na koji način je platio te cijevi dobavljačima, tužitelj odgovara da je platio na ruke.

Na poseban upit suda od kuda potječu novčana sredstva u iznosu od 1.750.000,00 njemačkih maraka za nabavku cijevi, tužitelj odgovara da je jedan dio sredstava posuđen od brata Ivana Znaora u okvirnom iznosu od 500.000 njemačkih maraka, jedan dio od gospodina Miketić Željka 525.000,00 njemačkih maraka i Dražena Vučimilovića u iznosu od 325.000,00 i 290.000,00 njemačkih maraka.

Na poseban upit suda da li je predmetne iznose pozajmica vratio zajmodavcima, tužitelj ističe da je većina pozajmica vraćena putem kompenzacija kroz tvrtku tuženika.

Na poseban upit suda koja je osnovna tražbina ovdje u ovom predmetu pun. tužitelja ističe da dio tražbine se odnosi na pozajmice tijekom 1991. do 1993., a drugi dio na pozajmice od 1995. do 1999.

Na poseban upit pun. tuženika tužitelju je li proveden obračun njegovih potraživanja s potraživanjem tuženika i ako je kada je, tužitelj odgovara da je obračun izvršen 17. siječnja 2000. s datumom 31. prosinca 1999., te da je u ime Tehnomehanike d.d. nastupao Stjepan Čičmak, financijski direktor tuženika, te da je utvrđena razlika od 6.993.628,00 njemačkih maraka.

Na poseban upit pun. tuženika da je prijava potraživanja 21. srpnja 2000. i dopuna prijave potraživanja usmjerena isključivo na unos sredstava tužitelja u tvrtku tuženika za ratnu proizvodnju tijekom 1991 i 1992. u iznosu od 28.912.100,00 kn, pun. tužitelja uz suglasnost tužitelja izjavljuje da je prijava potraživanja podnesena za unos sredstava tijekom ratnog razdoblja 1991 i 1992 i kamate na unešena sredstva, te potraživanja nastala od 1994. i 1995.

Na poseban upit suda tužitelju koji iznos potraživanja se odnosi na prijavljenu tražbinu u stečajnom postupku a za ratno razdoblje 1991. i 1992., tužitelj odgovara da se potraživanje prijavljeno u stečaju odnosi na potraživanje za 1991.,1992 i 1993 te da iznosi 5.619.721,00 njemačkih maraka.

Na posenban upit pun. tuženika tužitelju koliko je njegovo dugovanje prema gosp. Miketiću tužitelj odgovara da je potraživanje podmireno te da predmetno nije odlučno jer je pozajmicu tvrtki tuženika izvršio tužitelj a na gospodin Miketić.

Na poseban upti pun. tuženika tužitelju pod kojim uvjetima je izvršena pozajmica sredstava tužitelja prema tuženiku tužitelj odgovara da je godišnja kamatna stopa za iznos koji je posušen od gosp. Vučimila iznosila 20%, a za Ivana Znapra 10%, a za MIketića je ugovoreno 5% mjesečno te da se dugovanje prema Miketiću podmireno putem prodaje 3 apartmana u Barbarigi i obiteljsku kuću u Stubičkim Toplicama koje su bile u mom osobnom vlasništvu.

Pun tuženika posebno napominje da je prijavljeno potraživanje tužitelja u stečajnom postupku u iznosu od 28.912.100,00 kn koji se sastoji od glavnog duga i kamata prema Ivanu Znaoru u iznosu od 295.471.,00 DM, prema Draženu Vučemilu 247.161,80 DM i prema Željku Miketiću 9.097.004,00 DM., te smatra da se u ovom sporu isključivo može raspravljati o ovdje navedenim potraživanjima.

Pun. tuženika posebno napominje da iz zapisnika K-19/00 sastavljen kod Županijskog suda u Zlataru u kaznenom predmetu na strani 3 zapisnika gosp. Miketić izjavio da

[redacted] Znaoru nemam nikakvih potraživanja, a sva potraživanja između [redacted] i mojih poduzeća su u cijelosti izmiren. Još navodim da je isto tako i [redacted] Tehnoauto meni isplatilo na moj tekući račun iznos od oko 1.910.000,00 kn [redacted] duga Znaora koji je imao prema meni.

[redacted] upit pun. tuženika na koji način je izvršeno ugovaranje pozajmice [redacted] tuženika tužitelj odgovara da je izvršeno temeljem dva ugovora koji su [redacted] na ovom ročištu te se nalaze u spisu predmeta.

[redacted] upit pun. tuženika tužitelju je su li ugovori o pozajmici iz 12/92 od 21. 12. 1992. i 12/93 od 10.12.1993. provedeni u knjigovodstvu Tehnomehanike d.d. odnosno je li potraživanje zavedeno u knjigama, da je izvanbilačno knjiženo kao [redacted]

Sud donosi

Rješenje

Današnje ročište se odgađa, a slijedeće određuje za dan 11. srpnja 2012. u 10,00 sati što prisutni primaju na znanje i neće se posebno pozivati, dok će se pismenim putem pozvati svjedok Ivan Đerek.

Nakon pročitanog zapisnika stranke ne stavljaju prigovor na sadržaj zapisnika.

Dovršeno 14,40 sati

Zapisničar

Sudac

Stranke

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

66 P-142/12

ZAPISNIK
od 12.prosinca 2012.
O održanoj glavnoj raspravi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu

NAZOČNI OD SUDA:
MISLAV KOLAKUŠIĆ
(sudac)

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: NEDILJKO ZNAOR, Zagreb

Romana Krsnik

(zapisničar)

TUŽENIK: stečajna masa TEHNOMEHANIKA d.d., Zagreb

Radi: utvrđenja opstojnosti tražbine III isplatnog reda u iznosu od 22.381.128,80 kn

Sudac otvara glavnu raspravu u 13.00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

ZA TUŽITELJA: Nedeljko Znaor uz pun. odvj. Đuro Maurman
ZA TUŽENIKA: odvj. Mirjana Topalušić

Utvrđuje se da je na današnje ročište pristupio svjedok Ivan Đerek.

Svjedok se upućuje na sudski hodnik do ponovnog poziva suda.

Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva koji glasi utvrđuje se opstojnost tužiteljeve tražbine III isplatnog reda u iznosu do 22.381.128,80 kn pa je slijedom toga tuženik dužan isplatiti tužitelju iznos od 22.381.128,80 kn, a u ostalom dijelu zahtjev ostaje kao u tužbi, te posebno navodi da ostaje kod navoda iz podneska od 10. rujna 2002. i 02. prosinca 2004., kod navoda iz žalbe na I stupanjsku presudu od 17. 10. 2005. kao i na navode i činjenice utvrđene u zapisniku ovog suda 20.06.2005. predaje u spis predmeta i direktno tuženiku presliku ugovora br. Pov.2001/91 od 2. listopada 1991. zaključen između Tehnomehanika r.o. i Croatia – libertas. Zagreb Kralja Zvonimira 18 o prodaji 38 kom. minobacača TNB-82. te račun Pov. Br. 867/2001/91 od 2. listopada 1991 na iznos od 2.541.750.00 dinara.
Posebno napominje u odnosu na predane dokumente da mu nisu bili dostupni ranije već da je u njihov posjed došao nakon što je stečajni upravitelj tuženika iste predao u kazneni spis predmeta koji se vodi pod brojem K-31/2011 od 12. listopada 2012.
Nadalje u spis predmeta predaje zapisnik s glavne rasprave K-31/11 od 12.10.2012.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu te svih navoda u podnescima koji čine sastavni dio spisa predmeta.

Sud donosi

Rješenje

1. Određuje se izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Ivana Đereka.
2. Protiv ovog rješenja nije dopuštena posebna žalba.

Prelazi se na provođenje dokaza saslušanjem svjedoka.

U sudnicu pristupa svjedok.

Ivan Đerek, umirovljenik, boravište u Zagrebu, Nova Ves 73, rođena 27. 11.1939. u Zagrebu, oženjen.

Sud upozorava svjedoka da je dužan govoriti istinu i da ne smije ništa prešutjeti te upozorava na posljedice davanja lažnog iskaza (članak 303. KZ-a – kazneno djelo lažnog iskaza) kao i da može uskrati odgovor na pojedina pitanja (članak 238 i 239. ZPP-a).

Svjedok iskazuje da je u razdoblju od 1991.g. do 2004.g. bio pomoćnik generalnog direktora u tvrtci INA d.d. za pravne, kadrovske i opće poslove.

Iskazuje da mu je poznatu da su tvrtka Tehnomehanika i INA bile u posl. odnosima u razdoblju od samog početka rata ali ne može se sjetiti točnog datuma. Posl. suradnja se odnosila na proizvodnju namjenskih proizvoda za naoružanje i vojsku. Ističe da se je INA pojavljivala kao financijer namjenskih proizvoda za naoružanje ali da nema saznanja o kojim se to točno proizvodima radi.

Na poseban upit suda da li je osobno sudjelovao u sklapanju ugovora s tvrtkom tužitelja, ističe da nije te da je u predmetno vrijeme generalni direktor INE bio Nikica Valentić te da su ugovori kojima se je financirala proizvodnja naoružanja bili u pravilu u usmenom obliku.

Na poseban upit pun. tužitelja da li je INA imala svoj vojni odred, svjedok odgovara da nije imala vojni odred ali da je imala službu za zaštitu objekata u vlasništvu i korištenju INE.

Na poseban upit pun. tužitelja da li je INA bila registrirana za kupnju naoružanja, svjedok odgovora da nije.

Na poseban upit pun. tužitelja na koji je način INA financirala proizvodnju naoružanja, da li je ista činila unaprijed dajući predujme ili je kupovala gotovo naoružanje, svjedok odgovara da mu nije poznat konkretan način financiranja ali zna da je bilo financiranja u proizvodnji naoružanja.

Na poseban upit pun. tužitelja da li je financirano naoružanje bilo korišteno od strane INE ili su ga koristile vojne formacije RH, svjedok odgovara da naoružanje nije korišteno od strane INE već je naoružanje direktno i namjenski financirano za potrebe točno određenih i unaprijed poznatih vojnih formacija RH.

Na poseban upit pun. tužitelja kakvi su računi ispostavljeni za nabavku oružja i što je na njima pisalo, svjedok odgovara da ne zna, na daljnji upit da li bi INA mogla platiti račun na kojem bi bilo naznačeno da se odnosi naoružanje , svjedok odgovora da ne zna. Ističe da zna da su sve narudžbe plaćene ali točan oblik plaćanja ne zna.

Pun. tužitelja nema daljnjih pitanja.

Pun. tuženika nema pitanja.

Pun tužitelja ističe da nema primjedaba na iskaz svjedoka.

Ivan Đerek

Pun tužitelja nema daljnjih dokaznih prijedloga, predlaže zaključenje glavne rasprave i donošenje odluke temeljem stanja spisa predmeta.

Pun. tuženika nema daljnjih dokaznih prijedloga te moli određeni kraći rok na koji bi se očitovao na danas zaprimljene dokaze te sve podneske koji su izneseni na ponovljenom postupku.

Pun. tužiteljica protivi se prijedlogu za odgodu današnjeg ročišta te davanje roka za očitovanje s obzirom da je danas predanu dokumentaciju kao što je to već ranije navedeno u kaznenom postupku predao stečajni upravitelj tuženika te da je u ovom postupku bilo dovoljno vremena za očitovanje na svu njemu prileżeću dokumentaciju i dokaze

Rješenje

I Provodi se dokazni postupak
II Vrši se uvid u spis predmeta.
III Uz suglasnost stranaka obnavljaju se svi dokazi čitanjem.
IV Dokazni postupak dovršen.
V Daljnji dokazi neće se provoditi.
VI Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te traži trošak prema troškovniku koji će u roku jednog dana dostaviti u spis predmeta.
VII Tuženik ostaje kod odgovora na tužbu, protivi se tužbenom zahtjevu u cijelosti , te predlaže sudu da tužbeni zahtjev odbije u cijelosti, traži trošak prema troškovniku koji će u roku jednog dana dostaviti u spis predmeta.
VIII Glavna rasprava zaključena
IX Ročište za objavu presude održat će se 08. siječnja 2013. u 13.00 sati, što prisutni primaju na znanje i neće se posebno pozivati

Nakon pročitanog zapisnika stranke ne stavljaju prigovor na sadržaj zapisnika.

Dovršeno 13,40 sati

Zapisničar Sudac Stranke

O D V J E T N I C A
M I R J A N A T O P A L U Š I Ć

Ured: ZAGREB, TRSATSKA 2 Tel./fax. 301 – 5589

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIMLJENO
03 -06- 2013
poštom — neposredno
u — prilogu — privitku
— preslika

U Zagrebu, 03.06.2013.g.

Stranka je upozorena da je dužna platiti pristojbu u roku od 3 dana, u protivnom će se pristojba naplatiti prisilnim putem.
5 Ovlašteni službenik

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
za
VISOKI TRGOVAČKI SUD RH

na broj: 66. P- 142/12

TUŽITELJ: NEDILJKO ZNAOR iz Marije Bistrice, Kolodvorska 46,
kojeg zastupa Đuro Maurman, odvjetnik iz Zagreba

TUŽENIK: Stečajna masa TEHNOMEHANIKA d.d., u stečaju, iz Marije Bistrice,
Stubička cesta 4, zastupano po stečajnom upravitelju Grizelj Pavlu, a ovaj po:

ODVJETNIK
Mirjana Topalušić
ZAGREB, Trsatska 2
tel./fax: 01/ 301 5589

3 primjerka
punomoć u spisu

Tužitelj je dana 27. svibnja 2013. g. zaprimio presudu u rubriciranom predmetu od 23.01.2013. g. te u odnosu na točku I i III presude u otvorenom zakonskom roku podnosi slijedeću

Ž A L B U

- zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- zbog pogrešne primjene odredaba materijalnog prava

Osporenim dijelom presude pod toč. I sud je utvrdio osnovanom i postojanom tražbinu tužitelja kao stečajnog vjerovnika stečajne mase TEHNOMEHANIKA d.d. u iznosu od 9.357.033,73 kn. kao tražbinu III isplatnog reda., dok je pod toč. III odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove.

Sud je učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. toč.11. ZPP-a budući da presuda ima nedostataka zbog kojih se na može ispitati, presuda nema uopće razloga i u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.
Sud u obrazloženju presude gotovo na punih 12 stranica navodi iskaze tužitelja i tuženika, svjedoka, vještaka, sadržaja isprava, te obrazloženja presude donesene ranije u ovom predmetu, kao i rješenja Visokog trgovačkog suda RH kojim je ta presuda pobijena, da bi samo u jednoj rečenici naveo razlog pobijanog dijela presude, cit: „ Naime, tijekom ovog sudskog postupka Sud je temeljem svih provedenih dokaza utvrdio da tužitelj ima potraživanje prema tuženiku u naprijed navedenom iznosu,a što prvenstveno proizlazi iz Izvješća o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije od lipnja 2002. Kojim je utvrđeno da je tužitelj vjerovnik tuženika na dan 28.veljače 2000. u iznosu od 9.357.033,73 kn. te zaključnog lista za razdoblje od 01.siječnja1999. do 31.prosinca 1999., str 12 iz kojeg na kontu 213043 (obveze s osnova zajmova-kratkoročnih) proizlazi da tuženik ima zavedeno dugovanje prema tužitelju u iznosu od 9.357.033,73 kn. Sud smatra da svi izvedeni dokazi u spisu predmeta nisu u proturječnosti s rečenim utvrđenjem Suda.". završen citat.
Dakle sud je samo u toj jednoj rečenici obrazložio zašto je utvrdio postojanje tražbine tužitelja u navedenom iznosu.
Međutim sud nije utvrdio na što se odnosi potraživanje tužitelja u iznosu od 9.357.033,73 kn knjiženo u poslovnim knjigama tuženika i kada je ono nastalo, te da li to potraživanje ima veze sa tražbinom tužitelja prijavljenom u stečajnom postupku tuženika.
Time je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

Iz svih izvedenih dokaza: 33 Ugovora sklopljenih u razdoblju od 30.06.1995.- 25.01.1999.g. , Izvješća o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije od lipnja 2002. kao i iz izjava samog tužitelja i tuženika, te svjedoka Renate Kukec proizlazi da se iznos od 9.357.033,73 kn koji je u knjigovodstvu tuženika knjižen kao potraživanje tužitelja prema tuženiku odnosi na pozajmice za isplate neto plaća radnicima tuženika za razdoblje od 01.01.1995.g.do ožujka 1999. g .i to po ukupno 32 ugovora o zajmu sklopljenim između tužitelja kao zajmodavca i tuženika kao zajmoprimca.
Radi se o ukupno 33 ugovor a o zajmu koji su sklopljeni u razdoblju od 30.06.1995.-25.01.1999.g. Isti ugovori se nalaze u spisu predmeta i tužitelj ih je dostavio na ročištu održanom 17.09.2004. g.
Iznos od 9.357.033,73 kn odnosi se na navodni dug tuženika prema tužitelju koji je nastao u navedenom periodu i ne odnosi se na pravne poslove koji su osnova tužiteljeve tražbine prijavljene u stečajnom postupku.
Ovu činjenicu je tuženik nekoliko puta istaknuo tijekom postupka, pa tako prvi puta u podnesku od 17.05.2004. g., pa i u ponovljenom postupku na ročištu održanom 12.04.2012.g.

U pogledu te činjenice nema spora među parničnim strankama, jer je upravo to izjavio i sam tužitelj u ponovljenom postupku:

- u podnesku od 28.09.2012.g., kojeg je tuženik dostavio za raspravu z akazanu za 02.10.2012.g., a u kojem na str.3. pojašnjava da se njegovo potraživanje u iznosu od 22.381.128,80 kn sastoji od iznosa potraživanja za tzv. ratnu proizvodnju u visini od 13.024.095,07 kn i iznosa za isplate plaća radnicima u razdoblju od 1995.-1999.godine u visini od 9.357.033,73 kn, (tuženik uz žalbu dostavlja ovaj podnesak iako isti prileži spisu),
- u iskazu danom na ročištu 24.05.2012.g. u kojem je na poseban upit suda koja je osnova njegove tražbine tužitelj odgovorio da se njegova tražbina odnosi na pozajmice tijekom 1991.-1993. g., a drugi dio na pozajmice od 1995.-1999.g.

Navedeno proizlazi i iz drugih dokaza izvedenih u postupku, primjerice:

- u obračunu međusobnih potraživanja od 17.01.2000.g., pod toč.A) Potraživanje Međjeljka Znaora od Tehnomehanike d.d. sa stanjem na dan 31.12.1999 g. pod 1. i 2. Tužitelj je obračunao potraživanje za tzv. ratnu proizvodnju, a pod 3.i 4. potraživanje prema ugovorima o kratkoročnim pozajmicama iz 1995.-1999.g.,

- u žalbi povodom ukinute presude, gdje tuženik navodi da sud uopće nije raspravljao o dijelu tužbenog zahtjeva koji nema veze s proizvodnjom minobacača, nego se odnosi na pozajmice koje je tužitelj navodno davao tuženom za plaće i redovno poslovanje.

Kod ovako izvedenih dokaza nije jasno kako sud zaključuje da svi izvedeni dokazi u spisu predmeta nisu u proturječnosti s utvrđenjem Suda o osnovanosti tužiteljeve tražbine u utvrđenom iznosu, kada su pobrojani dokazi upravo u suprotnosti s takvim utvrđenjem suda.

Tuženik ističe da je potraživanje tužitelja koje je knjiženo u poslovnoj dokumentaci i tuženika u iznosu od 9.357.033,73 kn nastalo nakon 16.02.1995.g. kada je tuženikov račun bio u neprekinutoj blokadi sve do otvaranja stečajnog postupka, pa je neto plaća radnicima tuženika isplaćivana na blagajni u gotovini, novcem kojeg je stvarno donosio tužitelj.
Međutim tužitelj je taj novac podizao sa računa povezanih poduzeća TEHNOBISTRICA d.o.o. i TEHNO AUTO d.o.o., koji je upravo zbog blokade računa tuženika, prethodno cesijama i asignacijama iz redovnog poslovanja tuženika usmjeravan na račune tih povezanih poduzeća.
Dakle, u suštini se ne radi o novcu koji bi tužitelj iz vlastitih sredstava pozajmljivao tuženiku za isplatu plaća radnicima tuženika , nego o novcu iz redovnog poslovanja tuženika, koji je zbog blokade žiro računa tuženika, usmjeravan u korist računa povezanih poduzeća, temeljem ugovora o asignaciji, a koji nisu bili zasnovani na postojećim međusobnim dužničko vjerovničkim odnosima.
Vezano za opisani način isplata plaća, kao i duga koji je utvrđen u povezanim poduzećima protiv tužitelja i svjedoka Renate Kukec, te drugih sudionika vodi se kazneni postupak.
Ugovori o zajmu između tužitelja i tuženika (33 ugovora) su sklapani redovno mjesečno, kako se je isplaćivala plaća radnika , s ciljem da se opravda podizanje gotovine iz povezanih poduzeća.
No međutim bez obzira na izneseno navodno potraživanje tužitelja u iznosu od 9.357.033,73 kn nije predmet ovog postupka.
Sud je u ponovljenom postupku potpuno zanemario naloge i mišljenje Visokog trgovačkog suda iznesene u Rješenju od 20.12.2011.g. kojim je ukinuta presuda P-5563/01-47 od 30.06.2005.g. i predmet vraćen na ponovni postupak.

Konkretno sud u ponovljenom postupku nije utvrdio osnovu tužiteljeve tražbine, pa je između ostalog i stoga donio nezakonitu presudu, suprotno odredbi čl.180. st.1. Stečajnog zakona.

Naime tužitelj je u stečajnom postupku prijavio tražbinu u iznosu od 28.912.100,00 kn s osnova plaćanja koja je navodno osobno vršio za tuženika tijekom 1991. i 1992. g. za nabavku cijevi za proizvodnju minobacača.
Tijekom cijelog postupka tužitelj nije tvrdio, a niti je dostavljao dokaz da bi tuženiku tijekom 1991 i 1992.g. pozajmljivao novac uplatom na njegov račun, za nabavku sirovina, niti je tvrdio da bi u tom razdoblju sklapao ugovore o zajmu sa tuženikom, odnosno da bi tuženiku pozajmljivao svoj gotov novac.

Tijekom cijelog postupka tužitelj je tvrdio da je osobno ilegalno kupovao i plaćao cijevi za minobacače („na crnom tržištu"), koje je dostavljao tuženiku, a da ih je plaćao novcem kojeg je osobno posuđivao od raznih zajmodavaca (od brata Ivana Znaora, Dražena Vučemila i Željka Miketića). Nadalje u svojoj prijavi tražbine naveo je da su Ivanu Znaoru, Draženu Vučemilu i Željku Miketiću pozajmice sa kamatama u cijelosti vraćene na način da je dio duga vratio tuženik, a dio on osobno, pa mu stoga tuženik za dio koji je navodno on osobno vratio duguje iznos od 28.912.100,00 kn.
Uz prijavu tražbine dostavio je obračun duga i kamata za Ivana Znaora, Dražena Vučemila i Željka Miketića.

Dakle , u prijavi tražbine kao i u tužbi , te tijekom cijelog postupka tuženik jasno govori da se je zaduživao kako bi plaćao nabavu cijevi za proizvodnju minobacača, a ne govori o zajmu kojeg bi on davao tuženiku za nabavu sirovina, a da mu te zajmove tuženik nije vratio.

Ovo jasno proizlazi iz iskaza samog tužitelja danog na raspravi održanoj 24.05.2012.g. na kojoj je na upit suda da li je tužitelj uplatio gotov novac na račun tuženika, tužitelj odgovorio da nije bilo uplate gotovog novca , već je pozajmica izvršena putem isporuka cijevi za minobacače, koje je tužitelj isporučio putem drugih tvrtki, a da je cijevi platio dobavljačima na ruke.
Isto proizlazi i iz Zabilješke od 10.12.1993.g. koju su potpisali financijski direktor tuženika Renata Kukec i tužitelj, kao direktor u kojoj izrijekom stoji da je Nedjeljko Znaor kroz plaćanje materijala za namjensku proizvodnju tijekom 1993.g. unio u poduzeće TEHNOMEHANIKU 1.150.000,00 DEM vlastitih sredstava.
Kod tako izvedenih dokaza sud je pogrešno izveo zaključak da je osnovana tražbina tužitelja u iznosu od 9.357.033,73 s osnova 33 ugovora o zajmu koji su sklopljeni između tužitelja i tuženika u razdoblju od lipnja 1995 do siječnja 1999.g. i koji se uopće ne odnose na tražbinu tužitelja prijavljenu u stečajnom postupku.

Tuženik ovom prilikom želi otkloniti dilemu koju je u svom ukidnom rješenju Visoki trgovački sud RH smatrao potrebnim da se u ponovljenom postupku utvrdi, a to je da li se kod ugovora o zakupu sklopljenim između tužitelja i tuženika u razdoblju od lipnja 1995 do siječnja 1999.g. radi možda o ispravama koje su sastavljene kasnije u dokaz postojanja ranijih obveznopravnih odnosa.
Ova dilema Visokog trgovačkog suda RH je neopravdana iz razloga što iz dokaza izvedenih tijekom postupka jasno proizlazi da su ugovori o zajmu sklopljeni od lipnja 1995 do siječnja 1999.g. sklopljeni za novac kojeg je tužitelj stvarno plasirao tuženiku na način da je isplaćivao gotovinom neto plaće radnicima u tom razdoblju, a ne da bi ti ugovori bili dokaz postojanja nekog ranijeg obveznopravnog odnosa.
Drugo je pitanje da li je to stvarno novac tužitelja ili se u konačnici radi o novcu tuženika, kako je to naprijed u žalbi obrazloženo. No međutim to pitanje nije relevantno za ovaj predmet spora, jer vraćanje tih zajmova nisu osnova tužiteljeve prijave tražbine u stečajnom postupku.
Točno je da je tužitelj tijekom postupka mijenjajući činjeničnu osnovu svoje tražbine, ovisno o uspjehu dokaznog postupka tek na raspravi od 17.09.2004.g. dostavio spomenuta 33 Ugovora o zajmu i navodni dug po tim ugovorima uključio u svoju tražbinu.
Dakle kada nije mogao dokazati osnovanost svoje tražbine prijavljene u stečajnom postupku, tužitelj je osnovu tražbine proširio sada i na navodni dug prema 33 Ugovora o zajmu iz razdoblja od lipnja 1995 do siječnja 1999.g., a da to nije bio predmet njegove prijave tražbine u stečajnom postupku.

Međutim tuženik ponovo ističe da je predmet spora u ovoj parnici sukladno odredbi čl.180. st.1. Stečajnog zakona utvrđivanje osnovanosti tražbine tužitelja na temelju osnove, iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi tražbine.
Stoga je, da bi utvrdio osnovanost tužiteljeve tražbine sud trebao po mišljenju tuženika utvrditi:
- koliko cijevi za minobacače je tužitelj kupio na ilegalnom tržištu,
- koliko, kada i iz kojih sredstava je cijevi platio,
- koliko,kada i pod kojim uvjetima se je zadužio za plaćanje tih cijevi,
- kada i koliko novca je zajmodavcima vratio tužitelj,
- kada i koliko novca je zajmodavcima vratio tuženik.
No međutim tužitelj tijekom ovog postupka nije sudu predočio dokaze kojima bi dokazao te relevantne činjenice.
Sud je na tragu utvrđivanja tih relevantnih činjenica proveo financijsko-knjigovodstveno vještačenje kojim je utvrđeno da je tuženik tijekom 1991. i 1992.g. proizveo 557 minobacača za poznate kupce, da su kupci isporučene minobacače redovno platili tuženiku, zatim da je tuženik u istom razdoblju nabavio 599 cijevi za minobacače od poznatih dobavljača i da je te cijevi tuženik uredno platio dobavljačima putem svoga računa iz vlastitih sredstava.
Dakle iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka proizlazi da je tuženik tzv. ratnu proizvodnju koja se je obavljala tijekom 1991. i 1992. g. sam financirao i u cijelosti naplatio.

Konačno, ovom žalbom se tuženik žali i na odluku o troškovima postupka.

U obrazloženju odluke da svaka strana snosi svoje troškove postupka sud se poziva na odredbu čl.154. st.2. ZPP-a, koja dopušta da ukoliko stranka djelomično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh , odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj i umješaču razmjeran dio troškova.
Sud nije dao jasne razloge za odluku o troškovima, jer je tužitelj prema odluci suda uspio sa 32.36% svog tužbenog zahtjeva, što ujedno predstavlja uspjeh tuženika od 67,64 %, te nije jasno iz kojeg razloga je sud primijenio st.2.članka 154. ZPP-a.
Nadalje sud u obrazloženju odluke o troškovima spora navodi da je takvu odluku donio obzirom na dugotrajnost ovog postupka kojoj su jednako pridonijeli tužitelj i tuženi.
Međutim za primijetiti je da tuženik niti jednim svojim postupkom, činjenjem ili nečinjenjem nije odugovlačio ovaj postupak. Ovo tim više što je tuženik u stečaju i nije mu u interesu odugovlačenje parničnog postupaka.
Suprotno, po mišljenju tuženika tužitelj je stalnim mijenjanjem činjenične osnove tužbenog zahtjeva, ovisno o dokazima i potrebama kaznenih postupaka koji se vode protiv njega, zatim nepripremljenošću tužbe i dokaza pridonio dugotrajnosti ovog postupka.

Dakle, i u pogledu troškova postupka sud je donio rješenje u kojem je napravio bitnu povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno primijenio materijalno pravo te pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.
S obzirom na sve navedeno tuženik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da prihvatiti ovu žalbu, i ukine pobijanu presudu uz naknadu troška sudske pristojbe na žalbu i to prema odluci suda i troška sastava ove žalbe u iznosu od 124.700,00 kn (Tbr. 9 OT), uvećano za PDV od 25% u iznosu od 31.175,00 kn ili ukupno 155.875,00 kn.

Tuženik, po punomoćnici:

ODVJETNIK
Mirjana Topalušić

Iz ovakvog postupka tužitelja dade se zaključiti da tužitelj niti nakon osamnaest godina vođenja postupka ne zna koliko niti s kojeg osnova ima navodno potraživanje prema tuženiku.
Naime tužitelj i u ovom ponovljenom postupku u razdoblju od samo tri mjeseca, na zahtjev suda postavlja dva različita tužbena zahtjeva.
Jedan u podnesku od 12.09.2018., a drugi u podnesku od 07.12.2018.

Tužitelj je podneskom od 12.09.2018. naveo da je njegova tražbina iznosi 22.199.189,60 kn s osnove glavnice i 181.939,20 kn s osnova zakonskih zateznih kamata obračunatih na glavnicu za razdoblje od 10.02.2000. do otvaranja stečajnog postupka.

Osnova ovako postavljene tražbine, prema navodima iz tog pdneska su:

1. pozajmice koje je tužitelj uzimao od Miketić Željka, Vučemil Dražena i Znaor Ivana tijekom1991.-1993., kojim novcem je financirao „ratnu proizvodnju" tuženika, u iznosu od 1.150.000,00 DEM (dokaz: - zabilješka od 21.12.1992. i – zabilješka od 10.12.1993.)

2. pozajmice koje je navodno dao tuženiku u vremenskom periodu od 1995.-1999. u iznosu od 3.717.857,00 DEM (dokaz: - 33 ugovora iz 1995.-1999.)

   Tužitelj se u tom podnesku poziva na pismo koje je financijski direktor tuženika Stjepana Čičmak 17.01.2000. uputio tužitelju kojim ga izvješćuje da sa danom 31.12.2000. njegova potraživanja prema tuženiku, kada se odbiju potraživanja tuženika prema tužitelju iznose 5.620.048,00 DEM.

Međutim u zadnjem podnesku od 07.12.2018. tužitelj tvrdi da mu tuženik s naslova glavnice i kamata s danom 31.12.1999. duguje iznos od 5.619.721,00 DEM ili 22.197.897,00 kn (paritet 1 DEM = 3,95 kn).

Osnova potraživanja iz ovog podneska su:

1. Ugovor o pozajmici od 21.12.1992. u iznosu od 610.000,00 DEM i
2. Ugovor o pozajmici od 10.12.1993. u iznosu od 1.150.000,00 DEM

Tuženik ističe da su tužbeni zahtjevi iznijeti u podnesku od 12.09.2018. a zatim u podnesku od 07.12.2018. međusobno dva potpuno različita zahtjeva (u pogledu osnove, visine i načina obračuna duga) i da niti jedan od ta dva zahtjeva nije identčan, niti sukladan prijavi i dopuni prijave tražbine u stečajnom postupku odnosno tužbenom zahtjevu u ovoj parnici.

Ukoliko se uvjetno uzme da je zadnja verzija tužiteljevog potraživanja ova obrazložena u podnesku od 07.12.2018. tuženik u cijelosti osporava tužbeni zahtjev u osnovi i visini iz razloga što tužitelj nikada nije plasirao tuženiku novac sukladno navedenim ugovorima.

U pogledu Ugovora o pozajmicama br. 12/1992 od 21.12.1992. g. i br.12/93 od 10.12.1993. g., kojima je navedeno da je tužitelj pozajmio tuženiku ukupno 1.760.000 DEM tijekom 1991., 1992. i 1993. g. za financiranje proizvodnje minobacača, tuženik skreće pozornost na činjenicu da je tužitelj preslike istih ugovora dostavio tek uz podnesak od 09.12.2004.g., a da ih do tada nije niti spomenuo, kako u prijavi tražbine, tako ni u dopuni prijave tražbine, a

nadalje niti prilikom podnošenja tužbe sudu, a niti ih je spomenuo ili dostavio vještacima prilikom oba vještačenja.

Tuženik ističe da:
- navedeni ugovori nisu zatečeni u knjigovodstvenoj dokumentaciji tuženika,
- primitak novca po istima nije proknjižen u knjigovodstvu, niti je novac ikada primljen na žiro račun tuženika,
- prema knjigovodstvenim podacima koji se odnose za 1991., 1992. i 1993. godinu, a za koje je tužitelj pod moralnom i materijalnom odgovornošću, kao odgovorna osoba (direktor) potpisao da su istiniti nisu evidentirana potraživanja prema fizičkim osobama.

Tuženik nadalje naglašava da je tužitelj obračunao zakonsku zateznu kamatu na navodni dug iz oba ugovora od proizvoljnog datuma 01.01.1993., odnosno 01.01.1994. do isto tako proizvoljnog datuma 17.01.2000. na cjelokupne iznose iz ugovora, zanemarujući da je u prijavi tražbine i tokom cijelog postupka tvrdio da je tuženik znatne svote novca sam vraćao (zajmodavcima kod kojih se je tužitelj zaduživao) a isto tako da su novac cesijama i asignacijama vraćale i povezane firme TEHNOBISTRICA d.o.o. i TEHNOAUTO d.o.o. (napomena da se u suštini radi o novcu tuženika).

Završno, tuženik smatra da se je tijekom ovog dugotrajnog postupka zbog upornog manipuliranja tužitelja osnova stvari rasplinula.
U ovom postupku potrebno je da tužitelj nedvosmisleno dokaže da il je i ukoliko je, kada, koliko i pod kojim uvjetima unio novac u poslovanje tuženika, te kada i koliko novca je iznio iz TEHNOMEHANIKE d.d. i povezanih firmi TEHNOBISTRICA d.o.o. i TEHNO AUTO d.o.o. zbog navodnog vraćanja duga.

Ad 2.

Tuženik smatra potrebnim da u nastavku ovog podneska ukaže sudu na činjenice i dokaze kojima je tužitelj u dosadašnjem tijeku postupka manipulirao i time nepotrebno odugovlačio postupak, te predlaže da sud na to obrati pozornost kod ponavljanja ovog postupka.

1. Tužitelj je u stečajnom postupku podnio 21.07.2000. prijavu tražbine u iznosu od 1.745.970,80 DEM ili 6.721.987,50 kn preračunato po tečaju za DEM na dan otvaranja stečajnog postupka, s osnova ulaganja koja je navodno izvršio plaćajući za stečajnog dužnika nabavku dijelova i opreme za proizvodnju minobacača.

Gotovinu je pribavio osobnim zaduživanjem:
1. od svoga brata Znaor Ivana
- do 01.09.1991. u iznosu od 286.000 DEM
- do 30.06.1992. u iznosu od 324.000 DEM ili ukupno 410.000 DEM sve uz 10% kamata godišnje

2. od Dražena Vučemila
- do 30.06.1992. u iznosu od 290.000 DEM
- do 30.06.1993. u iznosu od 325.000 DEM ili ukupno 615.000 DEM sve uz kamatnu stopu od 20% godišnje

3. od Željka Miketića
- do 01.12.1993. u iznosu od 525.000 DEM uz godišnju kamatu od 50%.

Ukupan dug tužitelja prema navedena tri zajmodavca prema prijavi na dan otvaranja stečajnog postupka iznosi ukupno 4.655.970.80 DEM (635.471 DEM za Znaor Nedjeljka, 1.347.161,80 DEM za Dražena Vučemila i 2.673.338 DEM za Miketić Željka).

Prema slovu prijave tražbine ovaj dug tužitelj je umanjio za 2.085.970.80 DEM (9.498.885,63 kn) što je iznos koji je tužitelj podigao kao gotovinu sa žiro računa povezanih firmi TEHNOBISTRICA d.o.o. i TEHNOAUTO d.o.o. a nije ih unio u TEHNOMEHANIKA d.d. kao i za iznos od 340.000 DEM isplaćenih Ivanu Znaoru iz sredstava TEHNOBISTRICA d.o.o. tako da je tužitelj ukupno prijavio tražbinu u iznosu od 1.745.979,80 DEM ili 6.721.987,50 kn.

II. Tužitelj je 26.03.2001. podnio dopunu prijave povećavši svoje potraživanja za 22.190.112,50 kn tako da je prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 28.912.100,00 kn.

Uz dopunu prijave tužitelj je dostavio obračun duga po pojedinim zajmodavcima.

Tuženik ističe da se dopuna prijave i sama prijava tražbine ne mogu dovesti u vezu osim tvrdnje tužitelja da mu tuženik duguje s osnova ulaganja za tzv. ratnu proizvodnju.

Naime u dopuni prijave tražbine iznosi duga prema pojedinom zajmodavcu su drugačiji od iznosa u prijavi, isto tako navodno ugovorena kamata je izmjenjena a izmjenjeno je i obrazloženje o vraćanju duga odnosno tko i kada je vraćao dug.

Jednostavno rečeno iznosi i matematički obračun iz prijave tražnine i dopune prijave su u koliziji.
Tuženik smatra da je tužitelj dopunu prijave tražbine zapravo uskladio sa rezultatima i potrebama kaznenih postupaka koji su se tada vodili protiv tužitelja i drugih (između ostalih Čičmak Stjepana i Renate Kukec) zbog različitih djela gospodarskog kriminaliteta, jer se tužitelj u dopuni prijave tražbine poziva na nalaz vještakinje Smiljane Josipović a da ga istovremeno ne povezuje sa svojom prijavom tražbine.

III. Tužitelj je pokrenuo postupak radi utvrđivanja osnovanosti tražbine osporene u stečajnom postupku uz obrazloženja iz dopune prijave tražbine.

IV. Tuženik naglašava da je tužitelj tijekom postupka nekoliko puta mijenjao pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, drugačije od prijave tražbine, tako što je u nekoliko navrata dostavljao nove dokaze pa je:

1. početkom 2003. vještaku Ivi Begoviću dostavio:
   - Obračun potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. potpisan od Stjepana Čičmaka
   - Obračun međusobnih potraživanja od 17.01.2000. potpisano od Stjepana Čičmaka
   - Obračun dugovanja na dan 31.12.1999. potpisano od Stjepana Čičmaka i N. Znaora koje nije dostavio u prijavi ni dopuni prijave tražbine niti se je na njih pozvao a također se u tužbi na njih ne poziva niti ih spominjje niti prilaže.

Temeljem navedena tri obračuna vještak je utvrdio tražbinu tužitelja u iznosu od 22.381.121.80 kn (22.199.189,60 kn glavnica + 181.939,20 kn na ime zakonskih zateznih

kamata obračunatih od 10.02.2000. – datum od navodnog priznanja duga do otvaranja stečajnog postupka) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28.02.2002 do isplate.

Usklađujući tužbeni zahtjev sa nalazom i mišljenjem vještaka na raspravi 20.05.2004. tužitelj je izmijenio pravnu i činjeničnu osnovu te visinu tužbenog zahtjeva.

Pravna osnova tužbenog zahtjeva sada je navodno tuženikovo priznanje duga , a činjenična osnova je obračun navodnog duga tuženika s raznih osnova u razdoblju od 1991. do 2000. umanjen za dug tužitelja prema tuženiku za isto razdoblje.

2. Svjestan da mu rezultati dokaznog postupka, nakon provedenog ponovljenog vještačenja ne idu u korist tužitelj u priču uvodi ogovore o pozajmicama, pa tako na raspravi 17.09.2004. dostavlja 33 Ugovora o pozajmicama koje je navodno dao tuženiku u razdoblju od 1995-1999. . (napomena: ovi ugovori su ušli u obračun međusobnih potraživanja).

3. uz podnesak od 09.12.2004. tuženik dostavlja ugovore o pozajmicama iz 92-93. (dva ugovora: Ugovor o pozajmici 12/1992 od 21.12.92. na 610.000.00 DEM i Ugovor o pozajmici 12/93 od 10.12.93. na iznos od 1.150.000.00 DEM) .

Tužitelj skladno dostavljenim dokazima u podnesku od 03.03.2005. tvrdi da je osnova njegovog potraživanja dug tuženika prema ugovorima o pozajmicama iz 1995-1999 te o pozajmicama iz 1991-1993., a sada mu obračuni međusobnih potraživanja služe ne više kao osnova potraživanja nego kao dokaz o navodnom priznanju duga prema ugovorima o pozajmicama.
Time tužitelj otklanja prigovor zastare potraživanja i ujedno pokušava otkloniti i činjenicu da je tužitelj kroz cijelo razdoblje od deset godina iznosio novac iz TEHNOMEHANIKE d.d. i povezanih firmi a radi navodno vraćanja duga prema ugovorima o pozajmicama
Osime tužitelj zanemaruje činjenicu da u svojoj prijavi tražbine jasno govori o vraćanju duga prema zajmodavcima od strane tuženika, kao i činjenicu da to ponavlja u obračunu međusobnih potraživanja iz 2000. godine , u kojem dodatno iskazuje postojanje potraživanja tuženika prema tužitelju.

Tuženik se je o razlozima osporavanja Ugovor o pozajmici od 21.12.1992. Ugovor o pozajmici od 10.12.1993. te Obračuna potraživanja i dugovanja od 10.02.2000 . Obračuna međusobnih potraživanja od 17.01.2000. i Obračuna dugovanja na dan 31.12.1999.
u nekoliko navrata tijekom postupka detaljnije očitovao, pa ih ovom prilikom ne ponavlja nego upućuje na već iznijeto.

Tuženik, po punomoćnici:

ODVJETNICA
MIRJANA TOPALUŠIĆ

Ured: ZAGREB, TRSATSKA 2 Tel./fax. 301 – 5589

U Zagrebu, 02.03.2020.g.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

na broj: 66. P- 1274/18

TUŽITELJ: NEDILJKO ZNAOR iz Marije Bistrice, Kolodvorska 46.
kojeg zastupa Jaka Ćurić, odvjetnica iz Zagreba

TUŽENIK: Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA d.d., u stečaju, iz Marije Bistrice,
Stubička cesta 4. zastupano po stečajnom upravitelju Grizelj Pavlu, a ovaj po:

PODNESAK TUŽENIKA

sudu. izravno tužitelju

Uvodno tuženik skreće pozornost da tužitelj nije postupio po nalogu suda iz rješenja s rasprave od 29.11.2018., tako da još uvijek nije jasna osnova tužiteljeve tražbine.

U nastavku tuženik se očituje na podnesak tužitelja od 27.01.2020. kako slijedi:

I. Tužitelj u podnesku od 27.01.2020. postavlja sada treću verziju tužbenog zahtjeva različitog od zahtjeva iz podneska od 12.09.2018. i podneska od 07.12.2018. koji ni ovaj puta nije usklađen sa prijavom potraživanja u stečaju i tužbenim zahtjevom.

Tuženik ponovo ističe da tužitelj u prijavi potraživanja u stečajnom postupku niti u dopuni prijave kao niti u tužbi nije naveo osnov svoga potraživanja navodni dug s osnova 33 ugovora

o pozajmicama iz perioda od 1995. do1997. g. nego da se njegovo potraživanje odnosilo na zaduživanje u korist tuženika za nabavku cijevi u razdoblju 1991.-1993.

Tuženik skreće pozornost da konstrukcija pokušaja usklađenja potraživanja sa prijavom tražbine koju tužitelj daje u toč. XII podneska je samo nova verzija kojom tužitelj dodatno zamagljuje cijeli problem manipulirajući podacima iznoseći neargumentirane i nelogične tvrdnje.

Tužitelj u toč. XII alinea 3. podneska tvrdi da je u stečajnom postupku prijavio potraživanje koje se odnosi na pozajmice u periodu od 1995. do 1997. u iznosu od 6.530.971,20 kn iako taj osnov u prijavi tražbine kao ni u tužbi uopće nije spomenut (kako je do iznosa od 6.530.971,20 kn došao to samo on zna).
U slijedećem koraku svoje konstrukcije tužitelj tvrdi da njegovo potraživanje s osnova Ugovoru o pozajmici od 21.12.1992 g. i Ugovoru o pozajmici od 10.12.1993.g. ukupno iznosi 22.381.128,80 kn (glavnica + kamate od 10.02.2000. do otvaranja stečaja) i da je taj iznos prijavio u stečajnom postupku. pa kada se tome iznosu doda iznos od 6.530.971,20 kn dobije se iznos od 28.912.100,00 kn koji je prijavljen u stečajnom postupku.
Iz ove tvrdnje nije jasno da li tužitelj zna koliki iznos je prijavio u stečajnom postupku, jer dva iznosa nije prijavio.
Iz ove tvrdnje jedino je točno da je tužitelj u stečaju prijavio tražbinu u iznosu od 28.912.100,00 kn. dok je sve ostalo najnovije smišljena konstrukcija. koju nije moguće niti suvislo shvatiti.

II. Tužitelj u zadnjem podnesku traži da sud utvrdi postojanje njegove tražbine u iznosu od 22.381.128,80 kn.

Istovremeno tužitelj tvrdi da se njegova tražbina u navedenom iznosu odnosi na potraživanje s osnova Ugovora o pozajmici od 21.12.1992 g. i Ugovora o pozajmici od 10.12.1993.g., a nikako na ugovore o pozajmicama u periodu od 1995. do 1999.

Iako mu je sud to naložio. tužitelj nije specificirao iznos glavnice i obračun kamata. nije dostavio nikakav matematički izračun duga po Ugovoru o pozajmici od 21.12.1992 g. i Ugovoru o pozajmici od 10.12.1993.g., a koji bi iznosio upravo iznos od 22.381.128,80 kn.

I ovu verziju tužbenog zahtjeva tuženik osporava u cijelosti u osnovi i visini. a prvenstveno ističe prigovor zastare.

Tuženik zaključuje je da je tužitelj iznos od 22.381.128,80 kn prepisao iz nalaza i mišljenja vještaka Ive Begovića, koji je upravo u tom iznosu utvrdio tražbinu tužitelja.

Ovako postavljeni zahtjev je u koliziji i sa samim mišljenjem vještaka Ive Begovića iz jasno vidljivoga razloga.
Naime vještak Ivo Begović je taj iznos tražbine utvrdio na osnovi pisma nazivom Obračun potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. gdje je navedeno da tuženik duguje tužitelju iznos od 5.620.048,00 DEM.
Međutim utvrđeni dug u iznosu od 5.620.048,00 DEM odnosi se na obračun duga s osnova zabilješke od 21.12.1992 g. i zabilješke od 10.12.1993.g., i na obračun duga s osnova ugovora o kratkoročnim pozajmicama iz perioda 1995. – 1997. (vidi toč. 3. i 4. Obračuna međusobnih potraživanja od 17.01.2000.).

Ipak, u ovom podnesku tužitelj tvrdi da navodna potraživanja prema ugovorima o kratkoročnim pozajmicama iz perioda 1995. – 1997. nisu predmet njegova potraživanja, a niti je to ikada tijekom postupka tvrdio.
Kad je tomu tako onda bi tužitelj trebao objasniti kako je matematički mogao doći do izračuna duga u istoj visini kao i vještak Begović dakle u iznosu od 22.381.128,80 kn kada su glavnice za obračun različite (prema Obračunu međusobnih potraživanja od 17.02.2000. glavnica od koje polazi vještak je za 3.717.857,00 DEM veća od glavnice duga po ugovorima iz 1992. i 1993.).

Tuženik skreće pozornost na neistinitost navoda tužitelja da potraživanja prema ugovorima o kratkoročnim pozajmicama iz perioda 1995. – 1997. nikada nisu bila predmet njegova potraživanja kada to demantira cjelokupni parnični postupak.
Zbog čega je tužitelj dostavio 33 Ugovora o pozajmicama iz 1195.-1997. ako ne kao dokaz svoga potrašivanja.
Nadalje činjenica je da je presudom u ponovljenom postupku (P-142/12 od 23.01.2013. sudac Mirela Kolakušić) usvojeno potraživanje tužitelja u iznosu od 9.357.033,73 kn upravo s osnova navodnog duga prema ugovorima o kratkoročnim pozajmicama iz perioda 1995. – 1997.

Osim toga tužitelj u podnesku od 12.09.2018. tvrdi da osnovu njegovog potraživanja čine i pozajmice koje je navodno dao tuženiku u vremenskom periodu od 1995.-1997. u iznosu od 3.717.857,00 DEM (33 ugovora iz 1995.-1997.).

III. U pogledu dva Ugovora o pozajmicama br. 12/1992 od 21.12.1992. g. i br.12/93 od 10.12.1993. g., kojima je navedeno da je tužitelj pozajmio tuženiku ukupno 1.760.000 DEM tijekom 1991. , 1992. i 1993. g. isti ugovori su nevjerodostojni iz razloga što tuženik nikada nije primio novac naveden u ugovorima.

Tuženik ističe da:
- navedeni ugovori nisu zatečeni u knjigovodstvenoj dokumentaciji tuženika,
- primitak novca po istima nije proknjižen u knjigovodstvu, niti je novac ikada primljen na žiro račun tuženika,
- prema knjigovodstvenim podacima koji se odnose za 1991., 1992. i 1993. godinu, a za koje je tužitelj pod moralnom i materijalnom odgovornošću, kao odgovorna osoba (direktor) potpisao da su istiniti nisu evidentirana potraživanja prema fizičkim osobama,
- zajam po spornim ugovorima nije evidentiran u bilanci poduzeća, a niti procijenjen u temeljnom kapitalu poduzeća prilikom pretvorbe poduzeća,
- ne postoje odluke tadašnjih organa upravljanja (tuženik je 1991. i 1992. poslovao kao društveno poduzeće) o zaduživanju kod fizičkih osoba, o visini zaduženja i uvjetima zaduženja,
- tijekom 1991. i 1992.g. poslovanje poduzeća se je odvijalo redovno preko žiro računa i sva tzv. ratna proizvodnja je uredno knjižena, te nije bilo razloga da se financiranje proizvodnje putem evertualnih zajmova ne provede preko žiro računa i proknjiži.

Tuženik smatra da su navedeni ugovori napisani naknadno vjerojatno 2004.g. za potrebe obrane u kaznenim postupcima koji se vode protiv tužitelja te financijskih direktora Renate Kukec i Stjepana Čičmaka.

Na to ukazuju činjenice:
- tužitelj je preslike istih ugovora dostavio sudu odnosno njihovo postojanje je spomenuo tek uz podnesak od 09.12.2004.g.
- ugovore nije spomenuo, niti se pozvao na njih u prijavi tražbine. niti u dopuni prijave tražbine. kao ni prilikom podnošenja tužbe.
- ugovore nije spomenuo ili dostavio vještacima prilikom oba vještačenja

Posebno je indikativna činjenica da niti u Obračunu međusobnih potraživanja od 17.01.2000. obaveza po tim ugovorima se ne spominje niti je dug po istima obračunat.

Tuženik nadalje ponavlja da tužitelj neosnovano sada potražuje da mu se prizna tražbina na cjelokupne iznose glavnica iz Ugovora o pozajmicama br. 12/1992 od 21.12.1992. g. i br.12/93 od 10.12.1993. zanemarujući da je u prijavi tražbine i tokom cijelog postupka tvrdio da je upravo tuženik znatne svote novca sam vraćao zajmodavcima kod kojih se je tužitelj zaduživao a isto tako da su novac vraćale i povezane firme TEHNOBISTRICA d.o.o. TEHNOAUTO d.o.o. i TEHNOMEHANIKA MARIJA BISTRICA d.o.o.
Za napomenuti je da je novac koji su vraćale firme TEHNOBISTRICA d.o.o. TEHNOAUTO d.o.o. i TEHNOMEHANIKA MARIJA BISTRICA d.o.o. u suštini novc iz poslovanja tuženika, koji je asignacijama upućivan na račune tih firmi.

IV. Što se tiče Obračuna međusobnih potraživanja od 17.01.2000. i Obračuna potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. isti su nevjerodostojni jer između stranaka nije postojao obveznopravni odnos iz kojega bi ovakav obračun proizlazio.

Sporni obračuni su sačinjeni deset godina nakon poslovnih dogadanja na koje se obračuni odnose i samo 18 dana prije pokretanja stečajnog postupka nad tuženikom, a u knjigovodstvu tuženika kao niti u dokazima koje je dostavio tužitelj. ne postoji financijska dokumentacija na temelju koje bi navedeni obračuni mogli biti sastavljeni kao istiniti.

Tužitelj nije u stečajnom postupku prijavio tražbinu s osnova spornih obračuna.
Te obračune u prijavi tražbine nije niti naveo, a na njih se nije pozvao niti u tužbi.
Tužitelj je navedene obračune prvi puta dostavio tek vještaku Ivi Begoviću 2003.g.

Nadalje iz samog sadržaja obračuna jasno prizlazi njihova neistinitost.

Tako se u Obračunu međusobnih potraživanja od 17.01.2000. pod A) Potraživanja Nedjeljka Znaora od Tehnomehanike d.d. sa stanjem na dan 31.12.1999. pod toč.1. navodi iznos od 610.000,00 DEM s osnova Zabilješke od 21.12.1992.. a pod toč.2 iznos od 1.150.000,00 DEM s osnova zabilješke od 10.12.1993. iako je činjenica da na dan 31.12.1999. TEHNOMEHANIKA d.d. nije dugovala naznačene iznose obzirom da je tijekom godina prema izjavi samoga tužitelja znatna sredstva vraćala zajmodavcima kod kojih se je tužitelj zaduživao.

Tako primjerice u prijavi potraživanja na str.1. alineja 2 tužitelj navodi da je TEHNOMEHANIKA d.d. putem tadašnjeg financijskog direktora Stjepana Čičmaka, u dva navrata u prvoj polovini 1997. vratio zajmodavatelju Draženu Vučemilu 600.000 DEM a u prvoj polovini 1998. još daljnjih 500.000 DEM.

Već iz navedenog proizlazi neistinitost spornog obračuna, a jasno je da je tadašnji fin. direktor Stjepan Čičmak koji je potpisao obračun morao znati da obračuni nije istinit, kako u pogledu dugovane glavnice tako i u pogledu obračunatih kamata.

Nadalje u spornom obračunu u toč.3. i 4. navodi se potraživanje tužitelja prema ugovorima o kratkoročnim pozajmicama od 1995.-1997. u ukupnom iznosu od 3.717.857.00 DEM iako je tadašnji financijski direktor Stjepan Čičmak znao da novac po 33 ugovora iz 1995.-1997. (17 ugovora je osobno potpisao) nije novac Nedjeljka Znaora koji bi on pozajmio tuženiku nego se radi zapravo o novcu tuženika.
Naime tužitelj je mjesečno na blagajni firmi TEHNO AUTO d.o.o. i TEHNO BISTRICA d.o.o. podizao gotovinu za plaće radnika i druge obveze tuženika.
Radi se o novcu iz redovnog poslovanja tuženika jer su, zbog blokade računa , kupci tuženika vršili plaćanja na žiro račun TEHNO AUTO d.o.o. i TEHNO BISTRICA d.o.o. po osnovi asignacija.

U suštini to znači da tužitelj nije pozajmio tuženiku svoj novac nego je donio novac tuženika, pa mu tuženik s te osnove ne duguje.
Valja istaknuti da je financijski direktor Stjepan Čičmak koji je potpisao Obračuna međusobnih potraživanja od 17.01.2000. i Obračuna potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. i sam po nalogu tužitelja podizao gotovinu na blagajni TEHNO AUTO d.o.o. i TEHNO BISTRICA d.o.o. pa je iako je znao od kuda novac dolazi ipak sastavio sporne nevjerodostojne obračune potraživanja.

Iz navedenog je jasno da je već i stoga ovaj obračun nevjerodostojan.

Za napomenuti je da je dug po ovim ugovorima knjižen u poslovnim knjigama tuženika i da se saldo duga kojeg je utvrdila revizija upravo odnosi na taj dug.

V. Obzirom na naprijed iznjeto tuženik smatra da je prigovor zastare eventualnog potraživanja s osnova Ugovora o pozajmicama br. 12/1992 od 21.12.1992. g. i br.12/93 od 10.12.1993. g., osnovan, jer Obračun međusobnih potraživanja od 17.01.2000. i Obračun potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. se zbog svoje nevjerodostojni ne mogu smatrati priznanjem duga kojim bi se otklonio prigovor zastare.

Nadalje u Obračunu međusobnih potraživanja od 17.01.2000. i Obračunu potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. ne spominje se obračun duga po osnovu Ugovora o pozajmicama br. 12/1992 od 21.12.1992. g. i br.12/93 od 10.12.1993. g.
I sam tadašnji financijski direktor Stjepan Čičmak u svom iskazu danom na raspravi 17.09.2004. navodi da je dug pod toč.1. i 2. Obračuna međusobnih potraživanja od 17.01.2000. utvrdio na osnovu Zabilješke od 21.12.1992. i Zabilješke od 10.12.1993. koje mu je predala gđa. Kukec, a da je kamatu obračunao u visini od 20% na iznose iz zabilješki u DEM, te da se ne sjeća da su ugovori o pozajmicama postojali.

Nije manje važno istaknuti da je Stjepan Čičmak u svom iskazu izjavio da su sporni obračuni sačinjeni radi prodaje paketa dionica TEHNOMEHANIKE d.d. u vlasništvu tužitelja novim vlasnicima.

Tuženik, po punomoćniku:

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

66 P-142/12

ZAPISNIK
od 11. srpnja 2012.
O održanoj glavnoj raspravi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu

NAZOČNI OD SUDA:
MISLAV KOLAKUŠIĆ
(sudac)

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: NEDILJKO ZNAOR, Zagreb

Romana Krsnik

(zapisničar)

TUŽENIK: stečajna masa TEHNOMEHANIKA d.d., Zagreb

Radi: 22.381.128,80 kn

Sudac otvara glavnu raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

ZA TUŽITELJA: Nedeljko Znaor uz pun. odvj. Đuro Maurman
ZA TUŽENIKA: odvj. Mirjana Topalušić

U spis predmeta zaprimljen je fax Ivana Đereka, Zagreb, Nova Ves 73, od 10 srpnja 0212. u kojem isti navodi da je zaprimio poziv da pristupi kao svjedok na ročište za dan 11. srpnja 2012. u 10,00 sati. Međutim zbog trenutno pogoršanog zdravstvenog stanja, uzrokovanog operacijom srca, nakon infarkta, nije u stanju pristupiti na ročište.
Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, podneska od 9. srpnja 2012., te predlaže sudu da današnje ročište odgodi i predloženog svjedoka Ivana Đereka pozove na slijedeće ročište, a ukoliko isti ne bude u mogućnosti pristupiti i tom ročištu odustat će od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka. Nema daljnjih dokaznih prijedloga

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu i ne protivi se odgodi današnjeg ročišta te da se svjedok pozove na slijedeće ročište.

Sud donosi

Rješenje

Današnje ročište se odgađa, a slijedeće se određuje za 2. listopada 2012. u 11,20 sati, što prisutni primaju na znanje i neće se posebno pozivati, a svjedok Ivan Đerek, Zagreb, Nova Ves 73 biti će pozvan pisanim putem.

Nakon pročitanog zapisnika stranke ne stavljaju prigovor na sadržaj zapisnika.

Dovršeno 10,10 sati

Zapisničar Sudac Stranke

99 P-1274/2018

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Z A P I S N I K
od 03. ožujka 2020.
s ročišta za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

PRISUTNI OD SUDA:
Goran Iskra
(sudac)

Danijela Jovanovska
(zapisničar)

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: NEDILJKO ZNAOR, Hum Bistrički

TUŽENIK: STEČAJNA MASA IZA TEHNOMEHANIKA d.d. - u stečaju, Zagreb

radi: 28.912.100,00 kn

Sudac započinje raspravu u 10,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.

Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: Jaka Ćurić, odvjetnica
Za tuženika Mirjana Topalušić, odvjetnica

Sud donosi

r j e š e nj e

Zbog izmjene raspravnog suca glavna rasprava počinje iznova. Stranke su suglasne da se ranije izvedeni dokazi ne izvode ponovno, već se čitaju zapisnici o izvođenju tih dokaza.

Punomoćnica tužitelja ostaje kod tužbe i svih dosadašnjih navoda te tužbenog zahtjeva kako je specificiran u podnesku od 27.01.2020. te kod svih navoda iz tog podneska.

Punomoćnica tuženika ostaje kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda. Protivi se navodima tužitelja iz podneska od 27.01.2020. Predaje u spis i izravno punomoćnici tužitelja podnesak kojim se očituje o podnesku tužitelja.

Punomoćnica tužitelja osporava navode iz podneska tuženika koji su protivni tužiteljevim navodima. U odnosu na navode o nevjerodostojnosti dokumentacije koju iznosi tuženik ističe da iz iskaza svjedoka Renate Kukec proizlazi da su na ugovorima o zajmu njezin potpis i potpis gospodina Znaora, kao i da su temeljnice i zabilješke sastavljene od gospođe Kukec. Navodi i da vjerodostojnost ugovora o zajmu je utvrđena u kaznenom postupku koji se vodio protiv gospodina Znaora. Ukazuje i na iskaz svjedoka Stjepana Čičmeka koji je potvrdio da je preuzeo dokumentaciju od gospođe Kukec i da je on sastavio dopis od 17.1.2000. i 10.02.2000. u kojem se potvrđuje potraživanje tužitelja. Osporava tuženikove navode da se sada radi o trećoj verziji tužbenog zahtjeva. Navodi da je ovaj

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II desno p.p.432

ZAPISNIK
od 21.listopada 2021.
o održanom ročištu povodom prijedloga za ponavljanje postupka kod Trgovačkog suda u Zagrebu

PRISUTNI OD SUDA:		PRAVNA STVAR:
Goran Iskra-sudac	Tužitelj:	NEDILJKO ZNACR, OIB:76797642258,Zagreb
Irena Benko-zapisničar	Tuženik:	STEČAJNA MASA IZA TEHNOMEHANIKA d.d. - u stečaju, OIB 35916491579, Zagreb
	Radi:	utvrđenja tražbine

Sud otvara ročište radi prijedloga za ponavljanje postupka u 11,00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.
Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: Jaka Ćurić odvjetnica
Za tuženika: Mirjana Topalušić odvjetnica

Pun. tužitelja ostaje kod prijedloga za ponavljanje postupka i svih iznesenih navoda. Navodi da u slučaju da je tužitelj imao te dokaze i da je na te okolnosti saslušan svjedok Stjepan Čičmak, tužitelj bi uspio u sporu. Navodi da je financijski izvještaj firme od 10.02.upućen na direktora Rudolfa Krsnika, koji ga je i potpisao i stavio žig društva. Time su razlozi presude otklonjeni, odnosno otklonjen je prigovor zastare, jer je taj obračun sastavila čelna osoba financija po volji i nalogu osobe tuženika. Radi se o ispravi kojom se priznaje dug i temeljem tog dokaza mogla bi se donijeti Presuda koja je povoljnija za tužitelja. U odnosu na tuženikove navode da traži dostavu izvornika ove isprave, navodi da se izvornik nalazi kod tuženika i predlaže da tuženik dostavi izvornik. U odnosu na tvrdnju tuženika da se ne radi o priznanju duga navodi da je iz sadržaja isprave vidljivo da se radi o priznanju duga. Isprava je sastavljena po nalogu direktora tuženika, koju je i potpisao. U odnosu na navode tuženika da je isprava nevjerodostojna, navodi da je svjedok Stjepan Čičmak u kaznenom postupku potvrdio istinitost te isprave. Navodi da Stjepan Čičmak u ovom parničnom postupku nije saslušan na okolnost naloga kojeg je dobio od direktora i iskazivao je isključivo o obračunu od 17.01.. Svjedok nije upućeno pitanje je li sastavljen i neki drugi obračun. Svjedok Čičmak je u kaznenom postupku K-73/19 iskazivao o novim činjenicama i dostavio nove dokaze koje je tužitelj tek tada vidio i tek od tada ih mogao primijeniti u ovom postupku. Navodi da je tužitelj godinama bio direktor i član Nadzornog odbora tuženika. tužitelj je par dana nakon ovih dopisa i obračuna bio pozvan na obavijesni razgovor te je zadržan u pritvoru na godinu i pol dana. Zbog toga je podnio prijavu tražbine bez dokumentacije jer je sva

dokumentacija ostala kod tuženika. Tužitelj više nikada nije stupio u prostore tuženika i dokazivanje mu je bilo onemogućeno. Sve te isprave su ostale u sefu. Iz isprave koja je sada priložena vidi se da je Izvještaj upućen direktoru tuženika i računovodstvu.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na prijedlog za ponavljanje postupka i svih iznesenih navoda. Osporava autentičnost i istinitost isprave te autentičnost potpisa Rudolfa Krsnika na toj ispravi. Navodi da Rudolf Krsnik nije dao nalog da se napravi obračun potraživanja tužitelja i tuženika, već da se sastavi obračun o radu Uprave kako bi ga mogao dostaviti nadzornom odboru. Navodi da iz dokaza koje je tužitelj dostavio uz žalbu protiv Presude vidljivo da je Rudolf Krsnik podnio zahtjev da mu se dostavi financijski izvještaj za vrijeme dok je on bio direktor tuženika, a kako bi svoj izvještaj mogao podnijeti nadzornom odboru. Rudolf Krsnik je 31. siječnja i podnio Izvještaj nadzornom odboru. On nije priznao dug, niti je znao išta o tužiteljevim potraživanjima. Traži da tužitelj dostavi Izvornik predmetne isprave i da se provede vještačenje potpisa Rudolfa Krsnika na izvorniku. U odnosu na tužiteljev zahtjev da tuženik dostavi izvornik, navodi da tuženik nema izvornik i tuženik tvrdi da ta isprava nikada nije postojala.

Pun. tužitelja navodi da tužitelj nema niti može imati izvornik ove isprave jer više nikada nije stupio u prostore tuženika. Navodi da tijekom ovog postupka nikad nije bio osporen iskaz Čičmaka i Kukeca, a niti obračuni od 17.01.2000. i 08.2.2000. koji su upućeni tužitelju. Nije bilo osporeno niti da Čičmak ovlašteno sastavljao obračune. Iz novog dokaza kojeg je tužitelj dostavio uz prijedlog za ponavljanje postupka se vidi da je obračun sastavljen prema nalogu odnosno dopisu uprave tuženika.

Pun. tuženika u odnosu na ove tužiteljeve navode ističe da ona postavlja retoričko pitanje da ako tuženik nije osporio obračun o čemu se onda vodio ovaj spor 20 godina. Navodi da je očito da je osporen iskaz svjedoka Stjepana Čičmaka i Renate Kukec, kao i vještačenje vještaka Begovića.

Pun. tuženika u odnosu na navode da tužitelj nije mogao doći do dokumentacije jer da je ona ostala kod tuženika u željeznom ormaru traži da se tužitelj očituje o kojoj konkretno dokumentaciji se radi. Dokumentacija koja je bila u željeznom ormaru, predana je vještaku Begoviću prilikom izvođenja vještačenja i nalazi se u ovom spisu. Kada je stečajni upravitelj tužitelja da dostavi dokumentaciju, tužitelj to nije učinio već je dostavio svoj obračun kamata i obrazloženje, ali nije tvrdio da nema dokumentaciju jer se ona nalazi kod tuženika, već se nije pozvao na nikakvu dokumentaciju, pa niti na bilo kakve obračune potraživanja.

Pun. tužitelja u odnosu na tvrdnju o čemu se raspravljalo navodi da se raspravljalo o ratnoj proizvodnji i minobacačima, o čemu je izvedeno i vještačenje. Navodi da je vještak Begović na ročištu od 17.09.2004. naveo da je svu dokumentaciju dobio od tužitelja i tuženika, a nije specificirao koju dokumentaciju, te je na upit tuženika da li dokumentacija od 10.02.2000. predstavlja knjigovodstvenu ispravu, odgovorio da da.

Sud donosi

r j e š e n j e

Daljnja Odluka pisanim putem.

Dovršeno u 11,57 sati.

Sudac: Stranke:

Zapisničar:

PDF Complete
Your complimentary use period has ended. Thank you for using PDF Complete.
Click Here to Upgrade to Unlimited Pages and Expanded Features

)VJETNICA
NA TOPALUŠIĆ

Ured: ZAGREB, TRSATSKA 2 Tel./fax. 301 – 5589

U Zagrebu, 07.07.2021.g.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

na broj: 66. P- 1274/18

TUŽITELJ: NEDILJKO ZNAOR iz Marije Bistrice, Kolodvorska 46,
kojeg zastupa Jaka Ćurić, odvjetnica iz Zagreba

TUŽENIK: Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA d.d., u stečaju, iz Marije Bistrice,
Stubička cesta 4, zastupano po stečajnom upravitelju Grizelj Pavlu, a ovaj po:

P O D N E S A K T U Ž E N I K A

sudu, izravno tužitelju

Tuženik se protivi prijedlogu za ponavljanje postupka.

Tužitelj traži ponavljanje postupka temeljem čl.421.st.1. toč.10 ZPP-a.
Tužitelj kao nove dokaze navodi:

1. Izvještaj o financijskom stanju firme na dan 10.02.2000.g.
2. Iskaz Stjepana Čičmaka dan u predmetu br.K-73/19 ŽS Zagreb od 01.09.2020

Novi dokaz može biti valjan razlog za ponavljanje postupka samo u pretpostavci da bi na temelju njega za tužitelja bila donesena povoljnija odluka da je bio upotrijebljen u prijašnjem postupku, a osim toga prema odredbi čl.422.st.2. ZPP-a zbog novih dokaza ponavljanje

PDF Complete
Your complimentary use period has ended. Thank you for using PDF Complete.
Click Here to upgrade to Unlimited Pages and Expanded

stranka bez svoje krivnje nije mogla taj dokaz iznijeti šen pravomoćnom sudskom odlukom.

Tuženik smatra da predloženi dokazi ne udovoljavju propisanim pretpostavkama sukladno čl.421. i čl.422. ZPP-a., pa nisu ispunjeni zakonski razlozi za ponavljanje postupka.

Kako je tužitelj u pravomoćno okončanom parničnom postupku koji je trajao dvadeset godina imao mogućnost iznošenja svih mogućih dokaza za nevjerovati je da bi nakon 20 godina tuženik pronašao novi dokaz, Izvještaj o financijskom stanju firme na dan 10.02.2000.g. a koji sadržajno odgovara baš na sve razloge zbog kojih je prvostupnjski sud utvrdio da Obračun međusobnih potraživanja od 17.01.2000. i Obračun potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. nisu isprave koje predstavljaju priznanje duga.

U pogledu dokaza pod 1.:

1. Tuženik smatra potrebnim da tužitelj dostavi izvornik predloženog dokaza, ukoliko to nije učinio, jer autentičnost toga dokumenta ne može potvrditi potpisnik tadašnji direktor Rudolf Krsnik obzirom da je u međuvremenu umro.

2. Izvještaj o financijskom stanju firme na dan 10.02.2000.g. i da je bio upotrijebljen u prijašnjem postupku ne bi na temelju njega za tužitelja bila donesena povoljnija odluka iz razloga što kako je to utvrdio prvostupanjski sud i potvrdio Visoki trgovački sud RH u pravomoćno okončanom postupku Obračun međusobnih potraživanja od 17.01.2000. i Obračun potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. nisu isprave koje predstavljaju pisano priznanje duga prema tužitelju, odnosno odricanje od zastare i iz razloga što je neposredna pobuda stranaka za sastavljanje takvih obračuna nije bila priznanje duga nego su sastavljeni za potrebe budućeg kupca dionica odnosno strateškog partnera, a osim toga niti iz ovog dokaza ne prizlazi da bi Stjepan Čičmak bio ovlašten od strane uprave dati izjavu o odricanju od zastare.

Posebno pitanje je vjerodostojnost i istinitosti sadržaja ovih isprava što u cijelokupnom prijašnjem pravomoćno okončanom postupku nije raspravljeno iako je tuženik na to upirao.

3. Tužitelj nije dao jasne razloge zašto prije pravomoćnog okončanja prijašnjeg postupka nije mogao ovaj dokaz iznijeti ukoliko je isti postojao, i kako to da ga je tek nakon dvadeset godina vođenja postupka odjednom pronašao.

U pogledu dokaza pod 2.:

Ovaj dokaz nije novi dokaz, jer je Stjepan Čičmak saslušan u provedenom postupku i sud je njegov iskaz cijenio prilikom donošenja presude, tako da njegov iskaz u kaznenom postupku nije dokaz zbog kojega bi za tužitelja mogla biti donesena povoljnija odluka.

Tuženik, po punomoćnici:

Mirjana Topaluši ć

Digitally signed by Mirjana Topalušić
DN: C=HR, O=HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA, OID.2.5.4.97=VATHR-97760500066, OU=Signature, SN=Topalušić, G=Mirjana, SERIALNUMBER=PNOHR-2998546211 1, CN=Mirjana Topalušić
Reason: I am the author of this document
Location:
Date: 2021-07-08 14:57:37
Foxit Reader Version: 9.1.0

ODVJETNIK
JURICA KOZINA
Zagreb, Trsatska 2
odvjetnik.kozina@gmail.com
Tel/fax: 01/4844-695, Mob: 098/9079-890

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na posl. broj: P-1274/2018

Tužitelj: ZNAOR NEDILJKO

Tuženik: Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA d.d.-u stečaju

PODNESAK

tuženika

Tuženik je zaprimio rješenje Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: Pž-131/2023-2 od dana 1. ožujka 2023. god. kojim je ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1274/18 od dana 22. studenog 2022. god

Tuženik u cijelosti ostaje kod odgovora na prijedlog za ponavljanje postupka od 7. srpnja 2021. god. te svih do sada iznesenih navoda.

Tuženik ističe kako tužitelj ničime nije dokazao kako dokaze na kojima temelji svoj prijedlog bez svoje krivnje nije mogao iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom.

Tuženik opetovano ističe kako se isprava na koju se tužitelj poziva ne može smatrati dokazom, obzirom je ista dostavljena u običnoj preslici. Osporava se vjerodostojnost navedene isprave.

U odnosu na dostavljeni iskaz svjedoka Stjepana Čičmaka, tuženik ističe kako je isti svjedok već saslušan u postupku, a tužitelj je imao mogućnost svjedoku postaviti pitanja za koja je smatrao das u bitna, što isti nije učinio. Ovdje se upire na činjenicu da je tuženik pitanje zastare istaknuo još na početku postupka, pa je tužitelj, neovisno o navodno naknadno pronađenim ispravama, svjedoka mogao saslušati na osporavane okolnosti.

Obzirom na sve navedeno, a kako nema mogućnosti da se na temelju novih dokaza donese povoljnija presuda za tužitelja, tuženik predlaže odbiti prijedlog za ponavljanje postupka.

U Zagrebu, dana 12. svibnja 2023. god.

p.p. Stečajna masa iza
TEHNOMEHANIKA d.d.-u stečaju

Jurica Kozina

Digitally signed by Jurica Kozina
Date: 2023.05.12 12:52:33 +02'00'

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: 39. P-1274/2018

ZAPISNIK
od 12. srpnja 2023.
o održanom ročištu povodom prijedloga za ponavljanje postupka kod Trgovačkog suda u Zagrebu

PRISUTNI OD SUDA:		PRAVNA STVAR:
Goran Iskra-sudac	Tužitelj:	NEDILJKO ZNAOR, OIB:76797642258,Zagreb
Kristina Rožić - zapisničar	Tuženik:	STEČAJNA MASA IZA TEHNOMEHANIKA d.c. - u stečaju, OIB 35916491579, Zagreb

Radi: isplate

Sud otvara ročište u 10.00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.
Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: Jaka Ćurić odvjetnica
Tužitelj osobno
Za tuženika: Jurica Kozina odvjetnik

Pun. tužitelja ostaje kod prijedloga za ponavljanje postupka i kod svih do sada iznesenih navoda. Traži troškove postupka u vezi prijedloga za ponavljanje postupka prema troškovniku koji predaje u spis.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na prijedlog za ponavljanje postupka i svih dosadašnjih navoda. Traži troškove postupka u vezi prijedloga za ponavljanje postupka prema troškovniku koji predaje u spis.

Sud donosi

r j e š e n j e

Odluka o prijedlogu za ponavljanje postupka donijet će se posebnim rješenjem.

Dovršeno u 10,03 sati

sudac:

stranke:

zapisničar:

ODVJETNIK
JURICA KOZINA
Zagreb, II Zagorska 2D
odvjetnik.kozina@gmail.com
Tel/fax: 01/3645-255, Mob: 098/9079-890

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na posl. broj: P-1274/2018

Tužitelj: ZNAOR NEDILJKO

Tuženik: Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA d.d.-u stečaju

ŽALBA

tuženika

Punomoćnik tuženika obavještava Naslovni sud kako je promijenio sjedište pa se moli ubuduće sva pismena dostavljati sa adresom Zagreb, II Zagorska 2D.

I/ Rješenjem Naslovnog suda, gornji posl. broj, od dana 2. travnja 2026. god. dopušta se ponavljanje postupka pravomoćno završenog presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-3251/2020 od 16. travnja 2021. i ukidaju se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu P-1274/2018 od 2. lipnja 2020. i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-3251/2020 od 16. travnja 2021.

II/ U otvorenom zakonskom roku tuženik podnosi žalbu protiv navedenog rješenja Naslovnog suda, iz sljedećih razloga:

- *bitne povrede odredaba parničnog postupka*
- *pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja*
- *pogrešne primjene materijalnog prava*

III/ Rješenje Naslovnog suda, gornji posl. broj, ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer ne sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama, a oni koji su navedeni, nejasni su i proturječni sami sebi, te postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka.

Tuženik ističe kako o odlučnim činjenicama navedenim u obrazloženju pobijanog dijela presude postoji proturječnost između onoga što se u razlozima

rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u provedenom postupku i samih tih isprava i iskaza.

Ovdje je potrebno istaknuti kako je prvostupanjski sud zauzeo sasvim drugačije stajalište od ranije osluke kojom je odbio prijedlog za ponavljanje postupka bez da je za isto dao valjane razloge.

Naime, sud niti sada ne analizira kontekst međusobnog odnosa stranaka, osobito u svijetlu činjenice da je i tužitelj sam bio član uprave tuženika, a da je navodno priznanje duga učinjeno neposredno prije otvaranja stečajnog postupka.

Osim toga, prvostupanjski sud uopće ne analizira sadržaj same niti se osvrće na činjenicu kako je tuženik osporio vjerodostojnost i istinitost sadržaja navedene isprave. Naime, obrazloženje pobijanog rješenja ne sadrži niti jedan razlog, niti objašnjenje zbog čega bi se ovakva isprava imala smatrati vjerodostojnom, a samim time i dokazom u postupku.

Ujedno se postavlja i pitanje kako je svjedok Čičmak došao do navedne isprave, obzirom je sva dokumentacija trebala biti predana te isti nije imao ovlaštenja zadržati bilo koji dio dokumentacije.

Također, a obzirom se radi o ispravi koja se navodno pojavila nakon više od 20 godina, sud uopće ne analizira činjenicu da je takvu ispravu Stjepan Čičmak zasigurno već moga predati tuženiku da je ista zaista i postojala.

Analizirajući iskaz Stjepana Čičmaka koji je dao u ovom postupku, razvidno je kako isti uopće ne spominje postojanje takve isprave niti da bi ista bila sastavljena.

Uz sve navedeno, zanimljivo je kako je navedeni svjedok dostavio samo dio isprave bez priloga, i to upravo onakvog sadržaja kakav je spominjan u ranijim odlukama. Kako je tužitelj u pravomoćno okončanom parničnom postupku koji je trajao dvadeset godina imao mogućnost iznošenja svih mogućih dokaza za nevjerovati je da bi nakon 20 godina tuženik pronašao novi dokaz, Izvještaj o financijskom stanju firme na dan 10.02.2000.g. a koji sadržajno odgovara baš na sve razloge zbog kojih je prvostupnjski sud utvrdio da Obračun međusobnih potraživanja od 17.01.2000. i Obračun potraživanja i dugovanja od 10.02.2000. nisu isprave koje predstavljaju priznanje duga.

Dapače, svjedok je sam ranije iskazivao kako je upravo on sastavljao ranija izvješća, i to samo iz razloga da bi se znalo kakva su međusobna potraživanja stranaka, a ne da bi ista bila sastavljena radi priznanja duga. Naime, prema iskazu samog svjedoka, ali i samog tužitelja, navedene isprave su sastavljene za potrebe budućeg kupca dionica odnosno strateškog partnera

Kako je tuženik već ranije isticao, unatoč dostavljenoj ispravi, iz iste nije vidljivo ovlaštenje dano Stjepanu Čičmaku za priznanje duga, niti je izvršeno priznanje duga.

Priznanje duga mora biti učinjeno na nedvojben način koji jasno pokazuje namjeru dužnika da prizna dug.

Ukoliko bi ista isprava zaista i bila sačinjena, ista je eventualno mogla predstavljati samo internu ispravu, koja očito nikada nije bila dostavljena tužitelju, jer bi ju tužitelj zasigurno posjedovao ili bi za istu znao.

Tuženik ističe kako tužitelj ničime nije dokazao kako dokaze na kojima temelji svoj prijedlog bez svoje krivnje nije mogao iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom.

Kako je već i ranije istaknuto, tužitelj je imao mogućnost svjedoku Čičmaku postaviti pitanja, a osobito o postojanju isprave o prizanju duga, što isti nije učinio. Nije vjerojatno za očekivati da tužitelj, obzirom na odnos sa rukovodećim ljudima tuženika (pa čak i tvrdnje da su izvješća sačinili zajedno kako bi utvrdili visinu međusobnog potraživanja) ne bi imao saznanja o postojanju isprave kojom se priznaje navodni dug.

Ovdje se upire na činjenicu da je tuženik pitanje zastare istaknuo još na početku postupka, pa je tužitelj, neovisno o navodno naknadno pronađenim ispravama, svjedoka mogao saslušati na osporavane okolnosti.

IV/ U predmetnom rješenju, je, a iz gore navedenih razloga, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje obzirom je sud pojedine odlučne činjenice pogrešno utvrdio, dok druge uopće nije utvrdio.

Obzirom na sve navedeno prvostupanjski sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te na takvo pogrešno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primjenio i materijalno pravo.

V/ Slijedom navedenog, predlaže se da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači u smislu žalbenih navoda, podredno istu ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje

U Zagrebu, dana 30. travnja 2026. god.

p.p. Stečajna masa iza
TEHNOMEHANIKA d.d.-u stečaju

Jurica Kozina

Digitally signed by Jurica Kozina
Date: 2026.05.01 01:30:54 +02'00'

Poslovni broj: P-1547/2026

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg J. F. Kennedyja 11

ZAPISNIK
od 14. rujna 2026.
o održanom ročištu za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

PRISUTNI OD SUDA:	PRAVNA STVAR:	
Goran Iskra-sudac	Tužitelj:	Nediljko Znaor, OIB 76797642258, Hum Bistrički 105k, 49246 Hum Bistrički
Kristina Rožić - zapisničar	Tuženik:	Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA dioničko društvo za proizvodnju vozila, specijalnih čeličnih konstrukcija, hidrauličnih k, OIB 35916491579, Dragutina Golika
	Radi:	

Sudac otvara ročište u 9.00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.
Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: Jaka Čurić odvjetnica
Za tuženika: Jurica Kozina odvjetnik

Pun. tužitelja ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te svih dosadašnjih navoda i dokaznih prijedloga, kao i navoda iz prijedloga za ponavljanje postupka. Navodi da je jasno vidljivo da je direktor Tehnomehanike Rudolf Krsnik suglasan s visinom glavnice i kamate duga i da je to nesporno utvrđeno. Time je otpao osnovni razlog zbog čega je sud odbio tužbeni zahtjev. Navodi da su kamate obračunate do 10. veljače 2000. godine s time da je stečajni postupak otvoren 28. veljače 2000. godine. Nalazom i mišljenjem vještaka Ive Begovića utvrđena je razlika kamata u iznosu od 24.147,48 eura, što u kunama iznosi 181.939,20 kuna. Navodi da je nakon nalaza i mišljenje vještaka tužitelj postavio tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem u iznosu od 22.381.128,80 kuna. Navodi da to po fiksnom tečaju konverziju sada iznosi 2.970.486,27 eura u trećem višem isplatnom redu. Predlaže još da se izvede financijsko vještačenje na okolnost visine zakonske zatezne kamate za period od 10. veljače 2000. do 28. veljače 2000., s time da to predlaže opreza radi s obzirom na nalaz i mišljenje vještaka Ive Begovića.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu te svih dosadašnjih navoda i dokaznih prijedloga. Navodi da dostavljena dokumentacija uz prijedlog za ponavljanje postupka nije vjerodostojna dokumentacija koja bi se mogla upotrijebiti kao dokaz u ovom postupku, osobito jer je dostavljena u preslici bez priloga koji se navode u dokumentaciji tako da je ista i nepotpuna. U odnosu na sadržaj isprave navodi da osporava vjerodostojnost i da je ikada sastavljena. Vidljivo je da je sadržaj isprave usklađen s obrazloženjem odbijajuće presude. Kako bi se utvrdio sadržaj presude predlaže da se tužitelju naloži dostaviti izvornik isprave. Tuženik nikada nije vidio ovu

ispravu, niti ju je potpisala ovlaštena osoba tuženika. Sadržaj isprave i sadržaj dopisa upućenog tužitelju nisu identični tako iz dopisa proizlazi da će se visina međusobnih potraživanja utvrditi naknadno, što upućuje da dug nikada nije priznat, a niti je sadržaj dopisa odgovarajuć prema sadržaju navodno sastavljenog izvještaja o financijskom stanju firme potpisane po direktoru tuženika. Takav izvještaj ne predstavlja priznanje duga tužitelju već bi eventualno predstavljao dokument na kojeg bi se moglo sastaviti financijski izvještaj o stanju društva. Ako bi takav dokument zaista bio sastavljen, a osobito na vrijeme sastavljanja, podneseni prijedlog za otvaranje stečajnog postupka i vrijeme kada je stečajni postupak otvoren, isti bi predstavljali radnju namjernog oštećenja ostalih vjerovnika i omogućavanja pojedinom vjerovniku namirenje tražbine na koju u tom trenutku ne bi imao pravo a stavlja i prigovor na valjanost radnje stečajnog dužnika prema tužitelju i istu radnju osporava. Stavlja prigovor pobijanja navedenih pravnih radnji dužnika. U odnosu na dostavljene ugovore o zajmu koji su potpisani između stečajnog dužnika i tužitelja o navodim pozajmicama prema društvu ističe da isti nisu potpisani od ovlaštene osobe stečajnog dužnika, niti su naknadno potvrđeni od ovlaštene osobe stečajnog dužnika, a nisu niti zavedeni u knjigovodstvenog dokumentaciji stečajnog dužnika. Osporava vjerodostojnost iskaza Stjepana Čičmaka te se protivi da se njego iskaz koristi u ovom postupku obzirom da tuženik nije imao mogućnost neposredno ispitivati svjedoka.

Pun. tužitelja navodi da je neosnovan navod da isprava nije vjerodostojna. Ispravu je pisao direktor Rudolf Krsnik. Iz izvještaja ne proizlazi nikakva ograda o naknadnom utvrđenju duga, već je suglasan i potvrđuje obračun glavnice i kamata. Navodi da je u razdoblju od 1991 – 1993. kamatna stopa na tržištu iznosila 60% godišnje. Prema sudskoj praksi dozvoljena kamatna stopa bila je 33%, a ovdje je obračunata 20% i oko toga su se svi složili. Izvještaje je napravljen na temelju odluke nadzornog odbora iz siječanja 2000. godine. Navodi da se sva dokumentacija Tehnomehanike nalazila u zaključanom ormaru. Stečajni upravitelj je u kaznenom postupku K-31/11 pred Županijskom sudu u Zagrebu iskazao da nije napravio popis dokumentacije stečajnog dužnika, da je znao za taj ormar, da je u ormar bilo provaljeno, iako nigdje u evidencijama nema kaznene prijave za provalu, te da ne zna što je ukradeno iz tog ormara. Obračun je napravljen 10. veljače, a tužitelj je uhićen 16. veljače i bio je u godinu i pol dana u pritvoru. Njemu je bilo nemoguće doći do izvornika dokumentacije. Stečajni upravitelj je u kaznenim postupcima dao različite iskaze koji nisu u skladu. Prvo je rekao da nema dokumentacije, onda je rekao da je napravio početnu bilancu i da postoji potraživanje od 9.357.033,13 kuna u bilancama i da dopušta da je to potraživanje tužitelja, a u stečajnom postupku nije priznao potraživanje iz razloga što je naveo da nema dokumentacije o izvršenim pozajmicama. Navodi da isprava nije pobojna i ne radi se o oštećenju vjerovnika jer je Rudolf Krsnik jako dobro znao da tuženik duguje tužitelju taj iznos. U odnosu na navode da ugovori o zajmu nisu potpisani navodi da ugovor o zajmu ne mora biti sklopljen u pisanom obliku. U bivšim vremenima su se drugačije vodile poslovne knjige, posebice u ratu i za ratnu proizvodnju. Iz nalaza i mišljenje Ive Begovića proizlazi da se ratna proizvodnja vodila van bilanično, a to je iskazala i tadašnja financijska direktorica Renata Kukec, a i Stjepan Čičmak koji je naslijedio gospođu Kukec. Zato to nije u knjigovodstvenoj dokumentaciji. U tijeku postupka tužitelj je od tuženika tražio dostavu dokumentaciju, a tuženik je odgovorio da je dokumentacija propala zbog vlage, da je bačeno na otpad, a da je dio odnio stečajni upravitelj u Zagreb. U odnosu na iskaz Stjepana Čičmaka navodi da u kaznenom postupku nitko nije osporavao njegov iskaz, pa niti državno odvjetništvo. Navodi da je nepoznato kako bi mogao biti oštećen

stečajni dužnik koji duguje tužitelju i kada su svi svjedoci potvrdili da postcji tužiteljevo potraživanje prema tuženiku. Navodi da je i pobijanje pravnih radnji ima prekluzivne rokove. Navodi da je odvjetničko društvo Budin i Penić koje je tada zastupalo tuženika pisalo Tehnomehanici 22.11.2004. te Tehnomehanika odgovorila da je zbog neadekvatnog smještaja veći dio dokumentacije uništen zbog vlage, da je bačen na otpad, a da je jedan dio stečajni upravitelj odnio u Zagreb. Navodi da iz isprave od 10. veljače 2000. proizlazi da računovodstvo piše direktoru i dolje je potpis direktora te da se isprava predaje računovodstvu. Stoga se radi o ispravi čiji izvornik ima tuženik pa predlaže da sud pozove tuženika dostaviti izvornik isprave.

Pun. tuženika navodi da obzirom na navode da ugovori o zajmu ne moraju biti u pisanom obliku navodi da se tuženik s time slaže, ali ističe da ugovor o zajmu koji su u ovom spisu u pisanom obliku nisu potpisani od strane ovlaštene osobe tuženika. U odnosu na iskaz Stjepana Čičmaka navodi da nije neposredno saslušan od strane tuženika, niti ispitan na iste okolnosti u kaznenom postupku i ovom parničnom postupku. Isti nije niti iskazao da bi dostavljeno izvješće bilo potpisano od strane Rudofa Krsnika. Navodi da se svakako navedena isprave ne može smatrati priznanjem duga, nit odricanja od zastare, niti samostalno, a niti u odnosu sa dopisom navodno upućeno tužitelju od 10.2. potpisanog od strane Stjepana Čičmaka, koji je također dostavljen u običnoj preslici pa osporava vjerodostojnost i tog dopisa te obzirom na tvrdnje da je upućen izravno tužitelju predlaže da tuženik dostavi izvornik i tog dopisa.

Pun. tužitelja protiv se ovom dokaznom prijedlogu. Navodi da će i u spis dostaviti presudu K-31/11 i potvrđujuću presudu Vrhovnog suda.

Sud donosi

r j e š e n j e

I. Poziva se tužitelj u roku od 15 dana dostaviti izvornik isprava izvještaja o financijskom stanju firme na dan 10.2.2000. i dopis Stjepana Čičmaka upućen tužitelju od 10.2.2000.

II. Poziva se tuženik u roku od 15 dana dostaviti ispravu izvještaj o financijskom stanju firme na dan 10.2.2000. u izvorniku.

III. Tuženik ne može uskratiti podnošenje isprave ako se on sam u parnici pozvao na tu ispravu za dokaz svojih navoda, ili ako je riječ o ispravi koju je po zakonu dužan predati ili pokazati ili ako se isprava s obzirom na njezin sadržaj smatra zajedničko za obje stranke.

IV. Tuženik može uskratit podnošenje drugih isprava iz razloga čl. 237. i 238. ZPP-a.

V. Sud će obzirom na sve okolnosti po svom uvjerenju cijeniti od kakvog je značaja što stranka koja drži ispravu neće postupiti po rješenju suda kojom joj se nalaže da podnese ispravu ili protivno uvjerenju suda tvrdi da se isprava kod nje nalazi.

VI. Današnje ročište se odgađa, a slijedeće ročište za glavnu raspravu zakazuje se **za dan 12. listopada 2026. u 9.00 sati** što prisutni punomoćnici stranaka primaju na znanje i neće se posebno pozivati.

Poslovni broj: P-1547/2026

Dovršeno u 10,25 sati

sudac:

stranke:

zapisničar:

TRGOVAČKI SUD 20
U ZAGREBU
PRIMLJENO
30 -09- 2026
telefon — neposredno
e-mail
u — prilog
pristojba

ODVJETNIK
JURICA KOZINA
Zagreb, II Zagorska 2D
odvjetnik.kozina@gmail.com
Tel/fax: 01/4844-695, Mob: 098/9079-890

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na posl. broj: P-1547/2026

Tužitelj: ZNAOR NEDILJKO

Tuženik: Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA d.d.-u stečaju

PODNESAK

tuženika

I/ Sukladno raspravnom rješenju Naslovnog suda, gornji posl. broj, od dana 14. rujna 2026. god., tuženik obavještava Naslovni sud kako ne posjeduje izvornik tražene isprave.

Naime, tuženik niti ne može imati izvornik navedene isprave, obzirom prema saznanju tuženika navedena isprava nikada nije sastavljena, barem ne kao službena isprava tuženika.

Upravo zbog navedenog tuženik i osporava vjerodostojnost navedene isprave od trenutka kada je ista dostavljena suda.

II/ Osim toga, sve i kada bi navodna isprava postojala, ista ne bi smjela biti odluča u pogledu osnovanosti tužbenog zahtjeva, obzirom navedena osnova nije bila predmetom prijavljenog potraživanja.

Tuženik želi istaknuti, a kako je već istaknuto i podneskom od 2. ožujka 2020. god. da tužitelj u prijavi potraživanja u stečajnom postupku niti u dopuni prijave kao niti u tužbi nije naveo osnov svoga potraživanja navodni dug s osnova 33 ugovora o pozajmicama iz perioda od 1995. do1997. g. nego da se njegovo potraživanje odnosilo na zaduživanje u korist tuženika za nabavku cijevi u razdoblju 1991.-1993.

Tuženik skreće pozornost da konstrukcija pokušaja usklađenja potraživanja sa prijavom tražbine koju tužitelj daje u toč. XII podneska je samo nova verzija kojom tužitelj dodatno zamagljuje cijeli problem manipulirajući podacima iznoseći neargumentirane i nelogične tvrdnje.

III/ Slijedom svega navedenog, predlaže se odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

U Zagrebu, dana 29. rujna 2026. god.

p.p. Stečajna masa iza
TEHNOMEHANIKA d.d.-u stečaju

Jurica Kozina

Digitally signed by Jurica Kozina
Date: 2026.09.29 23:02:20 +02'00'

Poslovni broj: P-1547/2026

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg J. F. Kennedyja 11

ZAPISNIK
od 12. listopada 2026.
o održanom ročištu za glavnu raspravu kod Trgovačkog suda u Zagrebu

PRISUTNI OD SUDA:		PRAVNA STVAR:
Goran Iskra-sudac	Tužitelj:	NEDILJKO ZNAOR, OIB 76797642258, Zagreb, Medulićeva 26,
Kristina Rožić - zapisničar	Tuženik:	STEČAJNA MASA IZA TEHNOMEHANIKA d.d. - u stečaju, OIB 35916491579, Zagreb, Dragutina Golika 34,
	Radi:	

Sudac otvara ročište za glavnu raspravu u 9.00 sati i objavljuje predmet raspravljanja.
Rasprava je javna.
Utvrđuje se da su pristupili:

Za tužitelja: Jaka Čurić odvjetnica
Za tuženika: Jurica Kozina odvjetnik

Pun. tuženika navodi da je jučer primio podnesak tužitelja od 30.9.2026.

Pun. tužitelja ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva i svih dosadašnjih navoda. Navodi da je Stjepan Čičmak preminuo. Navodi da je tijekom kaznenog postupka Stjepan Čičmak iskazivao da se radi o autentičnim ispravama koje je on sastavio. S obzirom da je preminuo više nije moguće njegovo saslušanje. Smatra da sve dokaze treba ocijeniti i učiniti nespornim da se radi o autentičnim ispravama koje je on sastavio i koje je potpisao Rudolf Krsnik.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu te svih dosadašnjih navoda. Navodi da je iz podneska tužitelja od 29.9.2026. i zapisnika dostavljenog uz prijedlog za ponavljanje postupka proizlazi da je dokument izvještaj o financijskom stanju firme na koji se tužitelj poziva dokument s kojim je tužitelj raspolagao tijekom postupka s obzirom da je iz samog zapisnika s kaznene rasprave razvidno da je predan upravo od tužitelja, odnosno njegovog branitelja. Nigdje ne proizlazi, niti bi bilo vidljivo da bi isti dokument tužitelju bio dostavljen od svjedoka Čičmaka kako se navodi u prijedlogu za ponavljanje postupka. Navodi i da samo to izvješće ne predstavlja priznavanje duga s obzirom da je svjedok Čičmak iskazao da je taj dokument sastavljen isključivo za potrebe novog vlasnika. Ističe da se konstantno navodi kako je dokumentacija nestala u pljački sefa, a da bi se ta dokumentacija naknadno pojavila nakon presude ovog suda, pa se tako obračun međusobnih potraživanja pojavio nakon prethodne presude, a izvještaj o financijskim stanju firme nakon posljednje presude iz kojeg obrazloženja je proizlazilo da Stjepan Čičmak nije imao ovlaštenja na priznavanje duga, pa se pojavi

dokument s nalogom direktora da se izvrši obračun međusobnih potraživanja. Iz podneska tužitelja od 29.9.2026. proizlazi da mu je osobno uručen obračun potraživanja što znači da bi on morao raspolagati s izvornikom tog dokumenta. Tužitelj nije dokazao, niti je pokušao dokazati, niti je ikada isticao da bi takav dokument ostao kod tuženika, a niti je isti imao razloga da bude kod tuženika. Tužitelj tijekom postupka uopće nije spominjao postojanje navedenog dokumenta sve do donošenja prethodne presude. Dokument koji je dostavljen u spis nije potpisan od tužitelja pa da bi se moglo utvrditi da je isti uručen tužitelju, pa ukoliko bi takav dokument zaista postojao može se zaključiti da se radi o dokumentu koji bi predstavljao tužiteljeve primjerak, što opet upućuje na činjenicu da bi tužitelj s istim morao raspolagati. Iz samog obračuna, a uzimajući u obzir izvještaj o financijskom stanju, proizlazi da je sačinjen isključivo na temelju odluke nadzornog odbora, a ne da je za sastavljanje istog dano odobrenje ili nalog direktora. Posebno ističe kako je kroz tijek postupka sam tužitelj tek nakon nepovoljnih odluka suda počeo selektivno dostavljati navodno sastavljene isprave kako bi se preusmjerio fokus s bitnoga, a to je da se radi o postupku koji je proizašao iz stečajnog postupka, da je tužitelj u stečajnom postupku prijavio tražbinu u potpunoj drugoj osnovi na temelju kojega je podnio tužbu, a što je vezano za takozvanu ratnu proizvodnju, a da bi tijekom postupka nekoliko puta mijenjao osnovu potraživanju i tvrdio da se radi o pozajmicama koje se odnose na potpuno drugo razdoblje, pa kad isto nije prošlo pojavile su se u spisu sporne isprave. Obzirom na tvrdnju iz navedenih dopisa nejasno je zašto bi tužitelj ostavio isprave kod tuženika obzirom da isti nije imao upravljačke pozicije kod tuženika, a po njegovim tvrdnjama više nije bio većinski vlasnik. Navodi i da svjedok Čičmak nigdje nije potvrdio da bi predmetni dokumenti zaista bili potpisani od direktora tuženika gospodina Krsnika. U odnosu na navode tužitelja o smrti gospodina Čičmaka navodi da punomoćnik tuženik ne poznajem gospodina Čičmaka pa ne može znati da li je preminuo.

Utvrđuje se da je u sustavu JRO upisana osoba Stjepan Čičmak, ime oca Stjepan, datum rođenja 7.2.1947. i datum smrti 14.10.2020. s prebivalištem u Marija Bistrica, Podgorje Bističko 131.

Pun. tužitelja navodi da se protiv tuženika vodilo više kaznenih postupaka što treba uzeti u obzir, odnosno okolnosti koje su se dogodile tužitelju 2000. godine kada je vršio prijavu tražbine. Neosnovano tuženik navodi da je mijenjao osnovu potraživanja jer tadašnji stečajni zakon nije propisivao prekluziju prijave tražbina. Tužitelj je prijavio tražbinu i dopunu tražbine iz zatvora bez da je imao dokumentaciju. Tužitelj je sada oslobođen od svih optužbi koje su mu se stavljale na teret. U odnosu na navode tuženika koji se pita zašto dokumentacija koja je naslovljena na tužitelja nije u njegovom posjedu, ističe da je dokument naslovljen na Nediljko Znaor ovdje. 16.2. je bila sjednica nadzornog odbora. Kada su došli na sjednicu dobili su poziv od policije te je gospodin Znaor umjesto na sjednicu otišao u policijsku postaju. Gospodin Znaor je zadržan u pritvoru dvije godine. Taj dokument je sastavljao tuženik pa ga tuženik mora imati kod sebe. Tužitelj nije nosio dokumente u policijsku postaju već su ostali u firmi. Navodi da je bila obveza stečajnog upravitelja izvršiti uvid u poslovne knjige i onda ocjenjivati hoće li tražbinu priznati ili osporiti, a ovdje je stečajni upravitelj osporio tražbinu jer tužitelj nije dostavio dokumentaciju, pa kako je tužitelj bio u zatvoru nije ju niti mogao dostaviti. Stečajni upravitelj je iskazivao da nije napravio popis dokumenata, da je dobio ključeve i žigove svih firmi te da je izvršena provala i da su otuđeni dokumenti, a ne zna što je ukradeno. Stečajni upravitelj nikada nije sastavio i podnio kaznenu prijavu za tu provalu. Gospodin Znaor je tada bio u pritvoru. Neosnovana je

bilo kakva insinuacija da bi gospodin Znaor naknadno fabricirao dokumente. Ističe da su svi žigovi bili kod gospodina Grizelja. Rudolf Krsnik je napisao i potpisao dokument od 21.1.2000. gdje gospodinu Čičmaku daje nalog da je izvršio obračun. U odnosu na tvrdnju da je tužitelj imao dokument od 10.2. koji je naslovljen na gospodina Krsnika navodi da je na tu okolnost u prijedlogu za ponavljanje postupak predlagao saslušanja odvjetnika Čogurića kojemu je gospodin Čičmak predao dokument prije rasprave. Ostavlja sudu na odluku je li potrebno saslušati gospodina Čogurića. Navodi da je ponavljanje postupka pravomoćno dopušteno.

Pun. tuženika navodi da tuženik sporne dokumente nema jer ih nije niti sastavio, a kako je tužitelj isticao da je dokument upućen u knjigovodstvo, razvidno je da isti nikada nije zaveden u knjigovodstvenu dokumentaciju tuženika jer bi o tome postojao trag. Obzirom na navode o promjeni osnove potraživanja ističe da se to odnosilo na promjenu tijekom ovog postupka, a ne na prijave tražbine u stečaju. Ističe da je tuženik na prošloj raspravi istaknuo prigovor pobijanje pravne radnje dužnika a na koji prigovor se u parnici ima pravo bez vremenskog ograničenja sukladno tada važećem stečajnom zakonu.

Pun. tužitelja u odnosu na navode da tuženik nema dokumenta jer ga nije sastavio ističe da je gospodin Grizelj u svom iskazu priznao da nije napravio popis dokumenata i da je izvršena provala. Tužitelj nije odgovoran za loše vođenje knjigovodstva i nestanak dokumentacije. Navodi da nije došlo do promjene osnove u ovom parničnom postupku. U odnosu na prigovor pobijanja pravne radnje dužnika ističe da nisu ispunjene niti opće niti posebne pretpostavke koje moraju biti kumulativno ispunjene.

Sud donosi

r j e š e n j e

Daljnji dokazi se neće izvoditi u ovom postupku.

Pun. tužitelja ostaje kod tužbe svih navoda. Predlaže prihvatit tužbeni zahtjev. Traži troškove postupka prema troškovniku koji predaje u spis.

Pun. tuženika ostaje kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev. Traži troškove postupka za prema troškovniku koji predaje u spis.

Sud donosi

r j e š e n j e

I. Daljnji dokazi neće se provoditi.
Vrši se uvid u spis te se čita dokumentacija koja istom prileži.
Dokazni postupak dovršen.
Glavna rasprava zaključena.

II. Temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ročište za objavu presude zakazuje se za dan

13. studenog 2026. u 13,30 sati

što prisutni punomoćnici stranaka primaju na znanje i neće se posebno pozivati.

Ročište na kojem se presuda objavljuje održat će se neovisno o tome jesu li stranke o njemu uredno obaviještene, odnosno jesu li pristupile na to ročište.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ovog Zakona o dostavi pismena, već će se smatrati da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudu istoga dana, a sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena.

Dovršeno u 10,11 sati

sudac:

stranke:

zapisničar:

Odvjetnik JURICA KOZINA iz Zagreba, Trsatska 2, OIB: 71301989925 (u daljnjem tekstu: ODVJETNIK)

i

Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA d.d. – u stečaju, Trakošćanska ulica 9A, Varaždin, OIB: 35916491579 zastupana po stečajnom upravitelju Jeleni Tkalec

(u daljnjem tekstu: STRANKA), zaključili su danas slijedeći

SPORAZUM

I

Ugovorne strane sporazumno utvrđuju kako je Odvjetnik Jurica Kozina preuzimatelj ureda iza Odvjetnice Mirjane Topalušić, a kako je Stečajni upravitelj Jelena Tkalec novi stečajni upravitelj Stečajne mase iza TEHNOMEHANIKA d.d. – u stečaju (dalje u tekstu: Stečajna masa), iza gdina Grizelj Pavla.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju kako je u tijeku postupak po tužbi Nediljka Znaora protiv Stečajne mase koji postupak se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl. broj: P-1547/26 (ranije P-1274/18).

II

Ugovorne strane suglasno utvrđuju kako su njihovi prethodnici zaključili Ugovor o pružanju pravnih usluga od 1. ožujka 2000. god., prema kojem se odvjetniku zaračunava 40% vrijednost radnji propisanih OT.

III

Ugovorne strane su suglasne da se suradnja nastavi po uvjetima iz Ugovora iz čl. 2. ovog Sporazuma.

IV

Eventualne dopune, izmjene kao i konačan obračun stranke će regulirati sporazumno, zasebnim ugovorom.

V

Ovaj Ugovor sačinjen je u dva istovjetna primjerka, od kojih po jedan zadržava svaka ugovorna strana. U znak prihvata prava i obveza koje iz ovog Ugovora proistječu ugovorne strane isti vlastoručno potpisuju.

U Zagrebu, 22. listopada 2026. god.

ODVJETNIK
JURICA KOZINA

Stečajna masa iza TEHNOMEHANIKA d.d. – u stečaju

Jurica Kozina

Digitally signed by Jurica Kozina
Date: 2026.10.26 14:58:59 +01'00'

Jelena Tkalec

Digitalno potpisao: Jelena Tkalec
Datum: 2026.10.26 10:28:10 +01'00'